

NOVADNIEKS

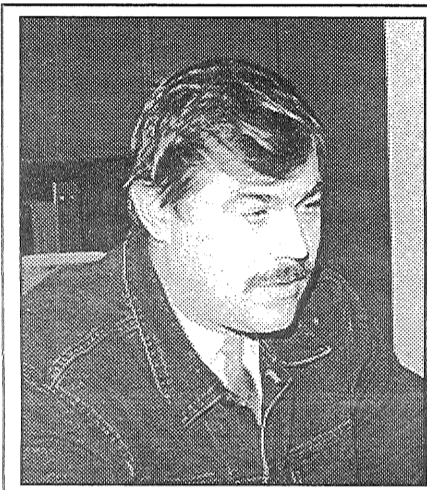
PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Nr. 38 (6851)

• Trešdiena, 1998. gada 20. maijs

• Cena Ls 0,18

«*Tas ir normāli, ka paliek cilvēki, ar kuriem varu saprasties un strādāt*»

Pagājušā gada decembra vidū pēdējie tautas vēlētie pārstāvji nolika rajona padomes deputātu pilnvaras un savus krēslus padomes sēžu zālē atstāja jaunajiem — pagastu padomju un pilsētu domju priekšsēdētājiem. Viņiem visai steidzīgi vajadzēja iejusties jaunajos spēles noteikumos, kad pašiem jālemj un jāatbild ne tikai par pagastā, bet arī rajonā notiekošo.

Gada nogale, jauna gada sākums, rajona budžeta veidošana un apstiprināšana, administratīvi teritoriālās reformas tuvums — liekas, ka jaunajiem rajona padomes locekļiem nācās krietni pasvīst.

Vēl tikai divas, trīs nedēļas, un būs jau pagājuši seši mēneši, kopš Preiļu rajona padomi vada Rušonas pagasta padomes priekšsēdētājs Arvīds Soldāns.

Turpinājums 2. lpp.

Līvāņu pareizticīgo baznīcai uzlikts jauns kupols

Maija sākumā līvāniešus pārsteidza jauns vaibsts pilsētas panorāmā — majestātisks un krāšņs virs individuālo māju jumtiem iemirdzējās atgūtās pareizticīgo baznīcas jaunais kupols. Kā informēja baznīcas draudzes locekle Svetlana Pudova, šis kupols tapis par savākto ziedojumu naudu no draudzes locekļiem, ievērojamus līdzekļus ziedojuši arī cilvēki no Daugavpils un citām pilsētām. Kad pagājušajā gadā rajona padome baznīcas atjaunošanas vajadzībām piešķīrusi 200 latus, tika nomaiņtas Dievnama durvis un salabots jumts.

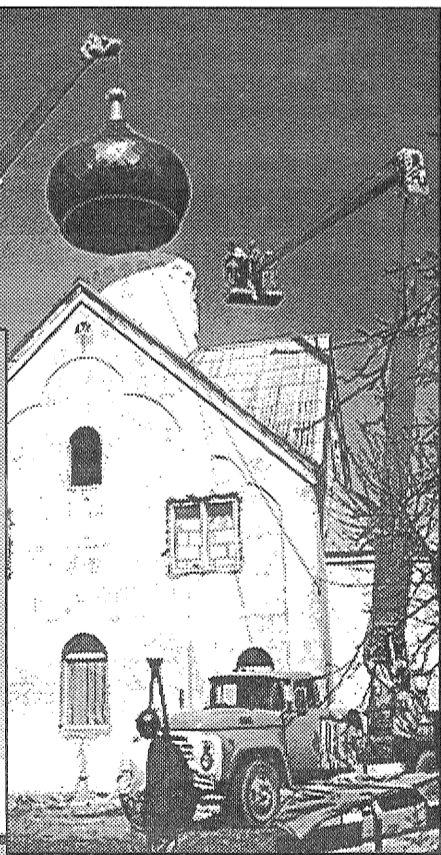
Par baznīcas atgūšanu Līvānu pareizticīgajiem nācies cīnīties trīs gadus, jo šo ēku savā īpašumā bija ieguvusi privātpersona un ieguldījusi ievērojamus līdzekļus

tās atjaunošanā. Par laimi kāds bagāts Jēkabpils uzņēmējs par 10 000 latiem to atpirka. 1994. gada jūnijā atgūto Dievnamu iesvētīja un notika pirmais dievkalpojums. Sākumā dievkalpojumi notika reizi mēnesī, tos noturēja mācītāji no Daugavpils un Jēkabpils. Tā kā draudze

jamo telpu trūkuma dēļ viņa ģimene — sieva un meitiņa dzīvo Krāslavas rajonā, bet pats viņš pagaidām mitinās baznīcas piebūvē.

Kopš 1994. gada baznīcas atjaunošanas vajadzībām tiek vākti līdzekļi un pagājušajā gadā remontdarbus beidzot

arī uzsāka. Atbilstoši pareizticīgo baznīcas arhitektoniskajām prasībām izmūrēja griestus, Jēkabpili pasūtīti moderni logi, bet jūnijā Līvānos ieradās māksliniece, lai veiktu griestu gleznojumus. Ārējās apdares darbus uzsākuši vietējie apmetēji un krāsotāji, šie darbi jāpaveic līdz 22. jūnijam, kad pareizticīgie svinēs lielus baznīcas svētkus — «Visu svēto» dienu, jo šī baznīca arī ir nosaukta Visu svēto vārdā. Baznīcas rekonstrukcijas un iekārtošanas darbi pilnībā jāpabeidz līdz gada beigām, līdz tam laikam no Riebiņiem jāatved baznīcas īpašums — vecais zvans, uz kura iegravēts tā dāvinātāja vārds un gadskait-

izveidojās visai liela — baznīcu regulāri apmeklē aptuveni 120 cilvēku un tā ir spējīga uzturēt mācītāju, — tad izdevās panākt, ka arhibīskaps uz Līvānu pareizticīgo baznīcu atsūtīja mācītāju no Borisa un Gļeba katedrāles Daugavpilī — 33 gadus veco tēvu Mihailu. Dzīvo-

lis. Līdz tam laikam būs arī svētbildu siena — svētbildes baznīcai dāvinās sinode.

Lai arī baznīcu atjaunos, tomēr bijušos zemes īpašumus draudze vairs neatgūs, jo pēckara laikā uz tai piederošajiem trim hektāriem uzbūvētas individuālās mājas, un baznīcas īpašumā palikuši vairs tikai 900 kvadrātmetri. Taču, kā izteicās Svetlana Pudova, cilvēkiem šo zemi neatņems, arī izpirkšanas maksu prasīt nav paredzēts.

M.Dziesma

A.Magdaļenoka foto («Minolta»)

1998. gada 22. maijā Latvijas Preses izdevēju asociācija kopā ar laikrakstu «Novadnieks» un Preiļu rajona padomi organizē tikšanos ar Latvijas Republikas Ministru prezidentu Guntaru Krastu Preiļu rajonā

Tikšanās programma:

9.30—10.30 Tikšanās Līvānu pilsētas domē ar domes priekšsēdētāju V.Gercānu un pilsētas uzņēmējiem.

10.35—10.50 Līvānu 2. vidusskolas apmeklējums (direktors I.Grigorjevs).

10.55—11.15 Līvānu 1. vidusskolas apmeklējums (direktore M.Kručiņina).

11.25—12.00 SIA «Līvānu mājas un logi» apmeklējums (prezidents J.Klaužs, direktors A.Surgunts).

12.30—13.25 Pusdienas.

13.30—14.30 Preses konference Latgales reģiona žurnālistiem (piedalās laikrakstu «Ludzas Zeme», «Ezerzeme», «Rēzeknes Vēstis», «Vaduguns», «Brīvā Daugava», «Miljons», «Latgales Laiks», «Novadnieks», «Zemturis» žurnālisti).

14.40—16.40 Tikšanās ar Latgales rajonu pašvaldību vadītājiem, Preiļu rajona pašvaldību un akciju sabiedrību vadītājiem.

17.10—19.00 Tikšanās ar Rušonas pagasta zemnieci I.Činguli un atjaunotās elektrostacijas īpašnieku O.Grišanu Jaunaglonā.

Līdz 20. maijam pasta nodaļās un pie lauku pastniekiem var abonēt «Novadnieku» šī gada jūnijam un otrajam pusgamam. Nenokavējiet!

Pēc kārtējās konferences par reģionālo attīstību un plānošanu Latvijā

Plaši izreklamētā konference «Reģionu attīstība un plānošana Latvijā» ar Kanādas un Irijas speciālistu piedalīšanos notika 8. maijā Mežotnes pilī. Preiļu rajonu tajā pārstāvēja rajona padomes priekšsēdētājs Arvīds Soldāns, izpilddirektore Aina Pastore un attīstības plānošanas nodaļas speciāliste Irēna Šaitere.

Konferences mērķi bija veicināt reģionālo attīstību un plānošanu, apmainīties ar gūto pieredzi. Uz jautājumu, vai šie mērķi arī tika sasniegti, «Novadnieks» lūdza atbildēt rajona padomes izpilddirektori Ainu Pastori.

— Ir būtu ne vienā vien konferencē un sanāksmē par attīstību un plānošanu. Šoreiz prātā palikušas vairākas interesantas uzstāšanās, ko varētu saukt arī par pieredzes iegūšanu. Konferencē piedalījās divi Latvijas valdības ministri. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Anatolijs Gorbunovs runāja par pagastu apvienošanās lietām. Izskatās, ka valdības aprindās jau nolemts, ka divi gadi jādot kā izpēti, nākamo divu gadu laikā pagastiem brīvprātīgi jāapvienojas, bet, ja tā nenotiks, kārtējo divu gadu laikā apvienošana notiks no augšas.

Kādi tad būs reģioni? Slimokases veido reģionus pēc sava prāta, apgabalietes savus reģionus jau izveidojušas un vairākus gadus mierīgi strādā. Bet pašvaldībām tagad pašām jādomā, uz kuru pusi doties, kam pievienoties.

Satiksmes ministra Viļa Krištopana uzstāšanās bija daudz konkrētāka. Viņš uzsvēra, ka Latvijā vēl pārāk lielas lauku teritorijas nav apsaimniekotas, pārāk nevienmērīgs ir iedzīvotāju sadalījums. Viņaprāt, nav normāla situācija, ka pārsimt cilvēku dēļ jātērē miljoni līdzekļi (kā tas bija Vainodē ar iedzīvotāju pieprasīto dzelzceļu), ja viņus var nodrošināt ar ērtu un daudz lētāku autobusu satiksmi.

Šogad Latvijā esot reģistrētas jau ap 420 tūkstošiem automašīnu. Ministrs uzskata, ka pēc pāris gadiem mašīnu skaits dubultosies. Tāpēc jādomā par to, kā būvēt jaunus ceļus, kā sakārtot esošos. Domāju, ka daudz konferences dalībniekus pārsteidza satiksmes ministra teiktā par to, ka Rīgas lidostā nemaz neesot iespējams lāgā iepildīt lidmašīnās degvielu. Tāda, lūk, atpalcība pat salīdzinot ar Lietuvu un Igauniju.

Konferences klausītāji aplaudēja Toronto vides plānotājam no Kanādas Ilzei Andžāns. Viņa teica, ka Latvijas valdība tērējot milzu naudu, sūtot uz ārzemēm mācīties ministrus un ministriju darbiniekus. Bet pašvaldību plānotāji un speciālisti netiekot sagatavoti, Latvijai neesot skaidrības, kādai tai jābūt un ar ko tai jāieiet pasaulē. Un tā neesot tiesa, ka ārzemju investīcijas jau nāk uz Latviju. Patiesībā neviens nopietns uzņēmējs te savu naudu nav ieguldījis. Taču vissmagākā problēma esot latviešu tautas raksturs. Ja neprātīsim sevi sakārtot, nekāds labs nav gaidāms.

L.Kirillova

«Tas ir normāli, ka paliek cilvēki, ar kuriem varu saprasties un strādāt»

Sākums 1. lpp.

— Kā jūtaties jaunajā amatā?

— Jūtos norūpējies un noskrējies, jo darbu nu ir kļuvis ļoti daudz. Un vispār — vienam divus darbus darīt, divās vietās vienlaikus būt nav iespējams.

Darba dienas un darba nedēļas lielākā daļa tagad pāriet Preiļos. Sapulces, braucieni, dažādu pārstāvju uzņemšana. Neizkāp, bet visiem gribas tikt ar rajona padomes priekšsēdētāju, runāt ar viņu, kaut arī daudzus jautājumus varēja mierīgi nokārtot ar izpilddirektori vai nodaļu speciālistiem.

Līdz ar ievēlēšanu rajona padomes priekšsēdētāja amatā nākuši klāt arī visādi «goda nosaukumi». Visādas komisijas, atestācijas un tā tālāk.

Reizi nedēļā noteikti sanāk braukšana uz Rīgu. Tagad redzu, ka pagastam man paliek arvien mazāk un mazāk laika. Labi, ka tur ir strādīgs kolektīvs, tiek galā arī bez manis. Vienīgi smejas, ka nākamajās pašvaldību vēlēšanās cilvēki mani vairs neievēlēsot, jo nemaz uz vietas neredzot.

— Vai jūsuprāt bija lietderīga šāda pārveidošana? Kaut vai finansiālajā ziņā, jo viens no trumpjiem, kāpēc jaunās padomes nepieciešamas, bija apgalvojums, ka tās būs lētākas...

— Finansiālajā ziņā mēs tagad esam dārgāki, tas nu ir tiesa. Kaut vai tāpēc, ka padomes locekļu vairs nav vienpadsmit, bet divreiz vairāk. Tomēr lietderību saskatu tajā ziņā, ka pagastu priekšsēdētāji (vismaz lielākā daļa no viņiem) ir pieredzējuši savu pagastu vadītāji, kompetenti. Iepriekšējie rajona padomes deputāti lielākoties bija pilsētnieki. Lai piedod man, bet tā vien likās, ka pilsētu problēmas viņiem bija tuvākas un saprotamākas. Šajā ziņā mēs tagad esam kompetentāki lauku problēmu vērtētāji.

Tiesa, nav nemaz tik vienkārši atnest malā savu pagastu un par galveno uzskatīt visa rajona problēmas un intereses. Nevar to deķi vilkt uz savu maliņu, mums ir jāpārstāv rajons. Padomes locekļa statuss tāds īslaicīgāks šķiet, pagasta lietas un nākotne visu laiku tuvākas. Mēs ar to visu sevi cināmies, lai pierādītu, ka domājam par visiem. Ka tā ir patiesība, varēja pārliecināties šī gada budžeta apspriešanas un pieņemšanas laikā. Komisijās strīdējāmies bez gala, tomēr kompromisa variantu atradām.

— Jā, toreiz tika pieņemts viens no četriem sagatavotajiem rajona budžeta variantiem. Bet — tikai ar nepilna

procenta pārsvaru. Vai tas jums neliekas mazliet dīvaini?

— Tur jau ir tā sava veida demokrātija, ka balso ar to cilvēku skaitu, kuru katrs konkrēts padomes loceklis pārstāv. Preiļu rajona padomē, godīgi sakot, situācija nemaz nav tik sarežģīta, jo abām pilsētām vēl vajag kādu pagastu par sabiedroto klāt pieaicināt, lai visus lauku pagastus pārbalsotu. Jēkabi, piemēram, pilsēta viena pati pārējos vinnē. Tomēr šādā balsošanas variantā var arī kļūdīties.

— Vai jūs piekritat teicienam, ka jauna slota tīri slauka arī attiecībā pret kadru izmaiņām rajona padomes štātā?

— Neko revolucionāru taču neizdarījam. Bet izmaiņas vajadzīgas, tā ir normāla parādība. Laika gaitā visus sarežģījumus atrisināsim. Gribas vienīgi to, lai visi iestāžu vadītāji būtu atbildīgāki, lai nebūtu vieglprātīgas attieksmes pret darbu un pienākumiem.

Šovasar Preiļos un Preiļu pagastā bija iecerētas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas reģionālās sporta spēles. Protams, izmantojot sporta kluba «Cerība» bāzi. Šurp gatavojās braukt kaimiņi, Anatolijs Gorbunovs, citi ministri.

Tomēr sporta spēļu Preiļos nebūs, jo sporta kluba direktoram tajā laikā esot ielānāts atvaļinājums — tāda ir manā rīcībā esoša neoficiālā informācija. Rajons zaudē finansiāli, jo sporta spēles notiks Višķos. Bet visnepatīkamākais ir tas, ka es par to visu uzzināju ne jau no sporta kluba vadības, bet pavisam citiem cilvēkiem. Tik bezatbildīgi rīkoties nedrīkst.

— Pirms kāda laika pilsētā dzirdēja runājam, ka rajona jaunās vadības dēļ bijis spiests aiziet no darba attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs Valērijs Stūris...

— Arī es dzirdēju baumas, ka plānošanas nodaļa tiks likvidēta, tāpēc Stūrim nācies iet projām. Nekā tamlīdzīga — attīstības un plānošanas nodaļa ir un būs prioritāra, jo rajona padomes locekļi nolēma, ka jābūt skaidrai attīstības gaitai. Mums mantojumā atstātais plāns būtībā ir tikai abstrakta būšana, kur nav nekā konkrēta. Godīgi sakot, citiem rajoniem attīstības plāni jau sen apstiprināti. Un projām aiziet tikai tie, kuriem nepatīk mūsu prasības. Tas taču ir normāli, ka paliek cilvēki, ar kuriem varu saprasties un strādāt.

— Uz «Novadnieka» redakciju zva-

nija kāda lasītāja un jautāja, vai jaunajai rajona padomei esot sava kultūras attīstības programma?

— Viena gada laikā taps visa Preiļu novada attīstības programma, kurā būs ietverta ne tikai kultūra, bet arī citas sfēras. Nav jēgas izraut kaut ko vienu atsevišķi. Mēs strādāsim kompleksi uz desmit apkārtnējo pašvaldību bāzes, kuras ir piekritušas idejai apvienoties ap Preiļiem.

— Tas nozīmē, ka ir jau zināma skaidrība par administratīvi teritoriālo reformu?

— Reforma ir tikai tapšanas stadijā, arī iedzīvotāju domas vēl nav aptaujātas. Tomēr ceru, ka visi piekritīs prātīgākajam variantam apvienoties ap Preiļiem. Ar citiem priekšlikumiem var rasties problēmas kaut vai tādēļ, ka visa infrastruktūra gadu desmitiem tika virzīta no apkārtnējiem pagastiem uz Preiļiem. Ja būs citādi, kā cilvēki varēs izbraukt? Radīt visu no jauna pavisam citā vietā — tas ir nereāli.

Man liekas, ka pagastmājās paliks tikai neliels administratīvais aparāts, kas iedzīvotājiem sniegs pašus nepieciešamākos pakalpojumus. Visi pārējie jautājumi būs jārisina Preiļos tāpat kā līdz šim. Piedevām cilvēki varēs pastaigāt pa veikaliem, aiziet uz polikliniku, vārdu sakot, savienot vairākas vajadzīgas lietas un darīšanas uzreiz.

Gribu uzsvērt, ka apvienošanās ap Preiļiem nav nekāda galīga vienošanās. Runāsim ar cilvēkiem, ko mēs vinnējam un ko mēs zaudējam.

— Vai jums patīk tas, ar ko pašlaik nodarbojaties?

— Patīk?.. Daudzreiz dzīvē mēs darām to, ko īpaši negribam, bet ko vajag darīt. Tagad ir vairāk stresa, vairāk sirmu matu, bet interesantāk arī. Piemēram, kā tikt vieglāk galā ar birokrātisko aparātu Rīgas ministrijās. Tur ir tāda caurlaizu sistēma, ka, liekas, esi nokļuvis stratēģiskā objektā nevis meklē kādas ministrijas klerku, kuram vajag dokumentus iesniegt.

Padomju laikos tik lielas birokrātijas nūdien nebija. Pat pie lauksaimniecības ministra mierīgi varēja klāt tikt. Lielākā daļa pagastveču uz Rīgu nemaz nebrauc, jo netiek nekur iekšā tālāk par priekšdurvīm. Būtu vismaz vienotas caurlaides izdevuši, vai?..

— Labu veiksmi turpmāk un palīdzes par interviju!

L.Kirillova
J.Silicka foto

PREIĻU RAJONA PADOMĒ

13. maijā notika rajona padomes kārtējā sēde, kurā tika izskatīti gandrīz divi desmiti jautājumu.

Par finansējuma piešķiršanu

Pamatojoties uz Preiļu rajona galvenās bibliotēkas iesniegumu par papildus līdzekļu piešķiršanu IIS Alise programmas uzturēšanai šī gada otrajā pusgadā, rajona padome no rezerves fonda piešķīra šim nolūkam 358 latus.

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs griezās rajona padomē ar iesniegumu piešķirt līdzekļus zaudējuma atlīdzināšanai māksliniecei H.Svilānei-Kuzminai par ugunsgrēka laikā sabojātajām gleznām. Padome nolēma 200 latus piešķirt no rezerves fonda, bet 163 latus novirzīt no šī gada budžeta muzejam apstiprinātā finansējuma.

No rajona rezerves fonda 200 lati tika piešķirti Galēnu pagasta padomei kultūrvides attīstības programmas īstenošanai, 900 lati — sociālajiem pasākumiem rajonā, 1000 lati — Līvānu pilsētas bibliotēkai

projektam «Daugavas līnija. Līvānu Internet centra veidošanai».

Pamatojoties uz rajona padomes bezpeļņas uzņēmuma «Līvānu poliklīnika» vēstuli, padomes locekļi nolēma neapņemt inflācijas procentus izsniegtajam aizdevumam 6000 latu apmērā stomatoloģisko iekārtu iegādei. Šis lēmums tiek pamatots ar to, ka aizdevums jau atmaksāts, bet poliklīniskas finansējums ir nepieciešams.

Papildus finansējumu no rajona padomes rezerves fonda 623 latu apmērā lūdza arī sporta klubs «Cerība». Naudu piešķīra, bet ar konkrētu norādi, cik un kam ir jāsamaksā. «Cerības» direktoram tika ieteikts atkārtoti izskatīt statusu, likmes un darbinieku veicamo pienākumu atbilstību noteiktajai amatu kvalifikācijas kategorijai, lai tā samazinātu izdevumus darba algām, kā arī nodrošinātu budžeta līdzekļu mērķtiecīgu un ekonomisku izlietošanu, īpašu uzmanību pievēršot mācību izdevumiem. Papildus līdzekļu piešķiršana «Cerībai» turpmāk notiks tikai pēc faktiskās līdzekļu izlietošanas pārbaudes un detalizētas analīzes.

Apstiprināti rajona galvenās bibliotēkas izmantošanas noteikumi

Noteikumos ir sadaļas par lasītāja tiesībām, pienākumiem un pierakstīšanās kārtību bibliotēkā, par bibliotēkas pakalpojumu izmantošanas kārtību (bezmaksas pakalpojumi un maksas pakalpojumi).

Noteikumos paredzēts, ka lasītājam, kurš noteiktajā termiņā nav nodevis saņemtos izdevumus, bibliotēka mēneša laikā nosūta atgādinājumu un brīdinājumu. Sākot ar brīdinājuma nosūtīšanas dienu, bibliotēkai ir tiesības piedzīt no lasītāja soda naudu līdz 0,05 latiem par katru nokavēto dienu. Noteikts arī sods par iespieddarbu un dokumentu bojāšanu.

Lasītāji, kuri neievēros bibliotēkas izmantošanas noteikumus, ļaunprātīgi traucēs darbu citiem lasītājiem vai bibliotēkas darbiniekiem, tiks izslēgti no lasītāju skaita uz laiku līdz vienam gadam, bet par atkārtotu pārkāpumu — pavisam.

L.Kirillova

NOVADNIEKS

Redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Dibinātājs un izdevējs — SIA «Novadnieks».
Redakcija». Direktore Tamāra Elste.
Izdevēja un redakcijas adrese:
Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
Tālr. 22059 (redaktoram un SIA direktori),
22305 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),
22154, 21996 (korespondentiem). Fax 21759.
Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.
Ofsetiespiedums.
Viena uzsk. iespiedloksne. Metiens 4340.
Pasūtījuma indekss 3033.

Saimniekot var racionāli

● Ināra Čingule ar savu dzīvesbiedru Ilmāru Iepojas — viņš prot gan visus saimniecībā nepieciešamos darbus, gan arī nevērtīgos alkšņus pārvērst par peļņas avotu.

Ināras Čingules saimniecība Rušonas pagastā ir viena no veiksmīgākajām, viņai lieti noder Jelgavas Lauksaimniecības universitātē gūtās profesionālās zināšanas, neatsverams palīgs ir arī dzīvesbiedrs Ilmārs ar savām prasmīgajām rokām un uzņēmību. Lai gan saimniecības pamatā ir lopkopība, tomēr lielu ieguldījumu tās attīstībā dod graudaugu audzēšana. Pateicoties tam, bija iespējams izveidot palīgozari, kas ļāva racionāli izmantot šķietami nevērtīgo.

Činguļu ģimene apsaimnieko 50 hektārus, 32 no tiem ir jau ierakstīti Zemes grāmatā. Lauksaimnieciski tiek izmantoti 28 hektāri: ziemāji iesēti trīs hektāru platībā, vasarāji — sešos hektāros, pārējo lauksaimniecībā izmantojamās zemes platību aizņem ganības un siena pļavas. Ja pagājušajā gadā izaudzētos graudus varēja pārdot Daugavpils «Dzirnāvnīkam», tad šogad par to iepirkšanu īstas skaidrības nav. Tomēr graudus viņi audzēs arī šogad, jo ziemā labību pērk vietējie iedzīvotāji, esot tikai jāuzlabo šķūņi. Kā Ināra Čingule saka: «Lai tikai tā labība izaug, gan jau tiks galā».

Saimnieku uzmanības centrā — lopkopība

Govju kūti vietas ir 18 govīm, taču pašlaik tur mitinās sešas govīs un pieci jaunoļņi. «Liekās» esot nodotas, lai varētu izvietot desmit šķirnes teles no Igaunijas. Latvijā, izrādās, labās telites pastiegušies izpirkt citi lopkopji un nākas izlīdzēt ar kaimiņu valstī audzētajām. Pienu viņi nodod a/s «Preiļu siers», ar piena savākšanas grafiku problēmu nesot, vasaras laikā nododot līdz 150 litriem augstākās šķiras piena dienā. Kā labākajam un lielākajam piena piegādātājam siera rūpnīca Inārei Čingulei piešķirusi lielo piena dzesētāju. Saimniece regulāri veic piena analīzes, lai kontrolētu piena kvalitāti un govju veselības stāvokli. Pagājušajā ziemā esot nonākusi pie atziņas, ka jāpārņem ārvalstu lopkopju pieredze, kuri govīs ar bietēm nebaro. Kad iepriekšējās vasaras lietavas iznīcinājušas biešu sējumus, lopus nācies visu ziemu barot ar miltiem. Izrādījies, ka šādi barojot, govīs pienu devušas vairāk. Tādēļ nospriedusi, ka turpmāk ar biešu audzēšanu nenodarbošies, bet saimniecības uzmanības centrā būs lopkopība. Ir iegādāta visa vajadzīgā siena novākšanas tehnika — pļaujmašīna, vālotājs, siena grābeklis.

Ar tehnikas iegādi palaimējās

Ināra Čingule:

— Pateicoties mana vīra zelta rokām, vēl joprojām darbojas vecais kombains. Ilmārs prot visus lauksaimniecības, celtniecības, galdniecības darbus un labi pārzina arī tehniku. Ar tehnikas iegādi mums palaimējās — pirms septiņiem gadiem paņēmām bankā kredītu un nopirkām traktoru tūlīt pēc tam, kad vairāk kā trīs reizes paaugstināja to cenas. Daudzi toreiz atteicās no nodoma iepirkt tehniku, taču mēs riskējām, jo nebija citas izejas. Taču inflācijas rezultātā kredītu atdevām samērā viegli. Nākamo traktoru nopirkām no siera rūpnīcas, kura vairākus bija iepirkusi Krievijā. Desmit mēnešu laikā norēķinājāmies, nododot pienu. Laikam palīdzēja pašu intuīcija, jo «uz dullo» parasti neko nedarām, ilgi un grūti visu apdomājām.

Taras dēliši sponsorē lauksaimniecību

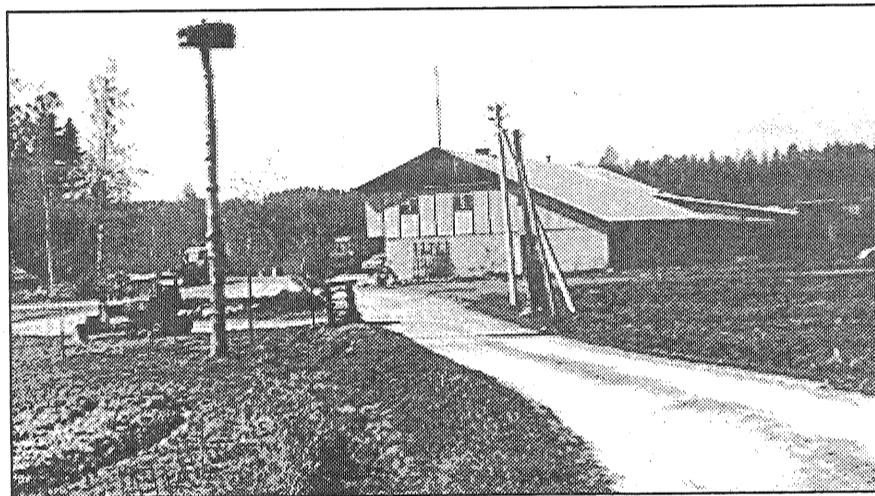
— Mūsu īpašumā ir arī mežs, kur pārsvarā aug lapu koki — alksnis un bērzs. Alksņi auga divu hektāru platībā, gribējām pārdot tos Preiļos malkai, bet neņēma pretī. Tad izdomājām, ka varētu izveidot palīgozari. Kad saņēmām naudu par nodotajiem graudiem, nopirkām «Vefā» taras zāģi par 1300 latiem un sākām alksņus pārstrādāt taras dēlišos. Tagad visi skatās un brīnās, kur mēs tādu ņemuši. Lai arī ar šādu zāģi nevar veikt lielu

darba apjomu, taču to ir ērti apkalpot un tas patērē ļoti maz elektroenerģijas. Ar šo rūpalu nodarbojamies no pagājušā gada augusta un taras dēlišus atdodam pārpircējiem Krāslavā, no kurienes tos transportē uz Beļģiju.

Gribējās savu «kaktiņu»

— Sākumā dzīvojām Kastīrē, taču ļoti gribējās pašiem savu «kaktiņu». Nopirkām šeit vecu māju, kur nodzīvojām trīs gadus. Pasūtījām projektu, gribējām sākt būvēties, taču laiki mainījās. Pirmo uzbūvējām saimniecības ēkas un kūti, tad sapratām, ka māju tik ātri vairs neuzcelsim, kā tas bija iecerēts. Tādēļ vīrs garāžas izbūvējām četras istabas, bet apakšstāvā — virtuvi. Tā mēs te dzīvojam jau sešus gadus un gaidām labākus laikus. Istabās ierīkota centrālā apkure, ūdensvads gan pagaidām ir tikai kūti. Ģimenē aug četri bērni — trīs meitas un dēls. Vecākā meita mācās Daugavpils Pedagoģiskajā universitātē Vēstures fakultātē, vidējā gatavojas stāties vizuālās mākslas fakultātē, bet jaunākā mācās Daugavpils ģimnāzijā. Dēlam pašlaik ir tikai deviņi gadi, viņš mācās vietējā pamatskolā. Lai izskolotu bērnus, nepieciešami lieli līdzekļi, tomēr šobrīd, lai arī ražošanas apjomi mūsu saimniecībā pieaug, vēl straujāk pieaug arī izmaksas un gala rezultāts neatbilst ieguldītajam darbam.

M.Dziesma
J.Silicka foto

● Par to, ka šai dzīvesvietā ir laba aura, liecina kāds neatlaidīgs stārķu pāris, kurš «izcīnīja» mājas saimnieku uzmanību un ieguva sev mājokli.

Konkurss sācies

Jau ceturto gadu notiks tradicionālais konkurss «Sakoptākais Latvijas pagasts», ko organizē Latvijas Zemnieku savienība, Latvijas Pašvaldību savienība, Latvijas Lauksaimniecības konsultāciju un izglītības atbalsta centrs, Agronomu biedrība un Latvijas Radio. Konkurss ir iemantojis lielu popularitāti un atsaucību Latvijas laukos, pagājušajā gadā tāni piedalījās 83% pagastu.

Arī šogad, kā rāda visu rajonu padomju priekšsēdētāju aptauja, konkursā piedalīsies visi Latvijas rajoni. Konkurss noritēs divās kārtās:

1. kārtā — rajonos un piedalīsies visi Latvijas pagasti,
2. kārtā — novados: Kurzemē, Zemgalē Vidzemē, Latgalē, kur piedalās viens labākais pagasts no katra rajona. Pirmā kārtā rajonos notiks no 8. jūnija līdz 10. jūlijam, konkursa 2. kārtā notiks no 13. līdz 31. jūlijam.

Konkursa uzvarētāju noteikšanai un apbalvošanai ir izveidotas četras Centrālās vērtēšanas komisijas, kuras vada: Vidzemē — LZS līderis Valmieras rajonā Jānis Brengulis, Latgalē — LZS CV loceklis Leopolds Zunda, Zemgalē — Agronomu biedrības aktīvis Ilmārs Bents, Kurzemē — Agronomu biedrības aktīvis Andris Siliņš.

Konkursa vērtēšanas metodikā šogad vērtīgus papildinājumus ir iesniegusi Latvijas Pašvaldību savienība. Konkursa noteikums ir ievērojami papildināts, atņemti neaktuālie vērtēšanas kritēriji.

Tā nolikumā ir ietverta pagasta attīstības plāna izstrāde, par kuru pagasts var iegūt līdz 5 punktiem. Bez tam punktus var iegūt par pagasta ieguldījumu valsts II šķiras ceļu kopšanā, par dabas un kultūrvēsturisko objektu sakoptību, par pieaugušo apmācību, par bibliotēku darbu, kā arī par informatīvo saikni ar iedzīvotājiem. Vērtēta tiks arī nevalstisko organizāciju darbība pagastā, veselības aprūpe, investīciju un sadarbības partneru piesaiste un citas pagasta aktivitātes. Kopā pamatvērtējumā varēs iegūt 214 punktus. Konkursa uzvarētāju apbalvošana notiks augustā, novada uzvarētājā — pagastā vai rajonā.

Jānis Strazds,
konkursa rīcības komitejas loceklis,
Latvijas Zemnieku savienība

Seminārs par piena pārraudzību

14. maijā Preiļos, kinoteātri «Ezerzeme» notika seminārs lopkopjiem par Latvijas un Dānijas kopprojekta piena pārraudzībā, kurā iekļauti Valmieras un Preiļu rajoni.

Kā pastāstīja lauksaimniecības konsultāciju biroja speciāliste Zita Briška, ieradušies bija vairāk kā piecdesmit zemnieki, kuri nodarbojas ar piena pārraudzību, un lopkopības pārraugi no visiem pagastiem. Seminārā piedalījās arī rajona lauksaimniecības departamenta pārstāvji, speciālisti no Zemkopības ministrijas un Latvijas lauksaimniecības konsultāciju centra «Ozolnieki», Rēzeknes piena konservu

kombināta vadība, kā arī mākslīgās apsūklošanas stacijas vadītājs no Preiļiem.

Projektu vada divi dāņu lauksaimniecības konsultāciju centra konsultanti, bet no Latvijas puses — Silvija Dreijere, rajona lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītāja. Zemniekus iepazīstināja ar istenojamā projekta būtību un ievēlēja darba grupu piecu cilvēku sastāvā.

Šī grupa palīdzēs īstenot projektu rajonā un rūpēsies, lai Zemkopības ministrija un valdība iepazītos ar zemnieku problēmām un tās risinātu atbilstoši lauksaimnieku interesēm. Darba grupas sastāvā ievēlēja: Ināru Meikulāni no Galēnu pagasta, Silviju

Bračko no Rožupes, Modri Klaužu no Rudzātiem, Ināru Činguli no Rušonas un Jāni Domuli no Saunas pagasta. Desmit zemnieki jau semināra laikā izteica vēlēšanos darboties projekta ietvaros, citi nolēma atbildi sniegt vēlāk. Četrreiz gadā pie šiem zemniekiem ieradīsies dāņu speciālisti, izanalizēs situāciju saimniecībā un sniegs konsultācijas lopu ēdināšanā.

Pēc semināra Valmierā viesi Preiļu rajonā pavadīja divas dienas un apskatīja arī četras zemnieku saimniecības. 15. maijā bija paredzēta tikšanās Zemkopības ministrijā, kur dāņi ar gūtajiem iespaidiem iepazīstināja ministrijas darbiniekus.

M.Dziesma

Uzmanīsim biešu sējumus

Iestājoties siltam, saulainam laikam, jāuzmana biešu sējumi, jo tos var nopostīt biešu spradži. Iepriekšējais siltais, sausais laiks veicināja to savairošanos. Spradžu bojājumi ir ļoti bīstami sausā, karstā laikā, kad bietes sadīgst nevienmērīgi, it sevišķi, ja sētas viendīgsta sēklas, kuras šogad iesēja vairosmas zemnieku.

Pieaugušie spradži bojā cukurbiešu,

lopbarības biešu un sarkano galda biešu dīgstus. Vaboļu bojājumi biešu dīgstiem ir visbīstamākie līdz pirmo divu lapu attīstībai. Jauniem dīgstiem spradži var pilnīgi nograuzt dīgļlapas un augšanas punktu, tāpēc dīgsti iznīkst.

Insekticīdu pielietošana nepieciešama, ja uz vienu metru atrod 1-2 vaboles vai bojāts katrs trešais dīgsts. Piemērotākie

insekticīdi ir Decis 0,25 — 0,5 l/ha, Fastaks — 0,1-0,2 l/ha, Karatē — 0,15 l/ha, Bi-58 — 0,5-1 l/ha. Pērkot insekticīdus, pieprasiet lietošanas noteikumus, un pirms preparāta lietošanas devu precizējiet pēc instrukcijas.

Anita Trūpa,
Valsts augu aizsardzības stacijas
Vilānu FDP agronome

Krosu laiks

No trakajiem sausās zāles dedzināšanas laikiem līdz saplaukušiem ievziediem — pēc dabas kalendāra sportā tas ir krosu laiks. Preiļi un vieglatlētika?! Ja agrāk sporta līdzjutējiem Latvijā tas, vispirms, asociējās ar soļošanu, tad pēc pasaules skolēnu krosa čempionāta visi sevi cieņoši sporta draugi zina, ka spēcīgākie skolu krosisti mīt Preiļos. Bet par visu pēc kārtas.

Vispirms Latvijas 51. skolēnu sporta spēļu vieglatlētikas kross Rīgā. Divas skolu komandas pamatskolu un vidusskolu grupā drīkstēja pārstāvēt rajonu. Pamatskolu komandu vērtējumā Preiļu 1. pamatskolai pārliecinoša uzvara. 9. vietu 18 komandu konkurencē izcīnīja Rožupes jaunie krosisti. Vidusskolām uz republikas finālsacensībām bija sabraukušas divdesmit trīs skolu komandas. Riebiņu vidusskolas skrējēji ierindojās 5. vietā, bet Preiļu Valsts ģimnāzijas audzēkņi — 9. vietā. Ģimnāzijas krosistu it kā «necilā» vieta izskaidrojama ar ierobežoto audzēkņu vecuma kontingentu, tai laikā, kad konkurenti drīkst veidot komandu, sākot no desmitgadīgiem un beidzot ar deviņpadsmitgadīgajiem. Visu 40 dalībnieku (katras komandas sastāvā 10 sportisti, pēc brīvas vecuma un dzimuma izvēles) startu aprakstīt neiespējami, tāpēc lasītāja vērtējumam tikai godalgoto vietu ieguvēji.

Pirmās vietas

Līga Bramane (Preiļu 1. psk.), 1986. g. dz. — 1000 m — 3 min. 50 sek.
Zane Liniņa (Preiļu 1. psk.), 1984. g. dz. — 1000 m — 3 min. 20 sek.
Eva Petrāne (PVĢ), 1980. g. dz. — 2000 m — 7 min. 37 sek.
Intars Salenieks (PVĢ), 1981. g. dz. — 3000 m — 10 min. 19 sek.

Otrās vietas

Renārs Valdonis (Preiļu 1. psk.), 1987. g. dz. — 1000 m — 3 min. 29 sek.
Egils Vidžups (PVĢ), 1981. g. dz. — 3000 m — 10 min. 24 sek.

Trešās vietas

Līga Švirkste (Rožupes psk.), 1984. g. dz. — 1000 m — 3 min. 28 sek.
Jekaterina Cjoc (Riebiņu vsk.), 1979. g. dz. — 2000 m — 8 min. 23 sek.

Atsevišķi skolēni un atsevišķs vērtējums sporta klubu un sporta skolu konkurencē. Kā visus iepriekšējos gadus sporta klubu pārstāvēja tikai tie sportisti, kuru skolas nestartēja ar savām komandām. Spēcīgākie Līvānu krosisti tobrīd atradās treniņnometnē Lietuvā. 24 komandu konkurencē «Cerības» vārds kopvērtējumā ir 13 ailītē. Individuāli godalgotās vietas izcīnīja mūsu jaunākie dalībnieki.

Pirmās vietas

Jānis Vaidods (Vārkavas vsk.), 1988. g. dz. — 800 m — 2 min. 32 sek.

Otrās vietas

Jeļena Holodņikova (Preiļu 2. vsk.), 1987. g. dz. — 1000 m — 3 min. 52 sek.

Rajona skolu pavasara kross šogad notika zīmīgā datumā — 22. aprīlī, protams, Preiļu parkā. Un — patīkams pārsteigums! Rajona padomes darbīgais kolektīvs izpildīdredzotores Ainas Pastores vadībā vaiga sviedros rāvās, dedzinot pērnās lapas un nesot ne jau piepūšamus balķus, atsaucot atmiņā Iljiča pūliņus šīnī sakarā. Bet nav jau svarīgi, kādā krāsā kaķis, ka tikai peles ķer, t.i., parks kļūst sakoptāks. Šoreiz par citu. 323 jaunie skrējēji no visām rajona vidusskolām un 15 pamatskolām ar savu kliegšanu un skrādišanu ienesa jūtamu nemieru tik labi domātā pasākumā. Vārbūt tāpēc žēlabas, ka sportisti tikai nomīdot jauno zālīti, sakoptās taciņas un, izrādās arī «sivēni» tādi, laužuši pat estrādes soliņus. Kur gan skatās skolotāji? Mūs var attaisnot vienīgi tas, ka tā bija

arī pēdējos gados nu jau par tradicionālu kļuvusi Zemes diena, kuras galvenais mērķis, manuprāt, ir radīt tieši bērnos vēlmi tuvināties dabai, nedarot tai pāri. Palienu cerībā, ka krosisti nav nodarījuši lielu postu Preiļu parkam un ierosinu turpmāk ik gadus tieši šīnī datumā rīkot rajona pavasara krosu. Tāpat aicinu rajona padomes darbiniekus, lai arī zem kādiem karogiem, rīkot savu talku arī turpmāk 22. aprīlī. Sarīkosim kopā vienu kārtīgu «zaļu» pasākumu, kurā atradīsies vieta gan talkai, gan krosam, gan koncertam.

Rajona skolēnu pavasara krosa individuālie uzvarētāji

1989. g. dz. meitenes, 500 m, I.Beča (Preiļu 1. psk.) — 2.24.
1989. g. dz. zēni, 500 m, E.Pastars (Preiļu 1. psk.) — 2.16.
1988. g. dz. meitenes, 800 m, A.Čača (Preiļu 1. psk.) — 3.11,5.
1988. g. dz. zēni, 800 m, J.Vaidods (Vārkavas vsk.) — 2.55.
1987. g. dz. meitenes, 1000 m, I.Mazure (Preiļu 1. psk.) — 4.01.
1987. g. dz. zēni, 1000 m, R.Valdonis (Preiļu 1. psk.) — 3.45.
1986. g. dz. meitenes, 1000 m, L.Bramane (Preiļu 1. psk.) — 3.57.
1986. g. dz. zēni, 1000 m, E.Mūrnieks (Preiļu 1. psk.) — 3.40.
1985. g. dz. meitenes, 1000 m, A.Švirkste (Rožupes psk.) — 3.48.
1985. g. dz. zēni, 1500 m, S.Lazdiņš (Līvānu 1. vsk.) — 5.37.
1984. g. dz. meitenes, 1000 m, L.Švirkste (Rožupes psk.) — 3.28.
1984. g. dz. zēni, 1500 m, K.Jankovskis (Jersikas psk.) — 5.26.
1983. g. dz. meitenes, 1500 m, D.Voronkina (Preiļu 1. psk.) — 5.51.
1983. g. dz. zēni, 2000 m, P.Vartminskis (Līvānu 2. vsk.) — 6.46.
1982. g. dz. meitenes, 1500 m, S.Kursīte (Vārkavas vsk.) — 6.11.
1982. g. dz. zēni, 2000 m, O.Vilcāns (PVĢ) — 6.37.
1981. g. dz. jauniešas, 1500 m, L.Meldere (PVĢ) — 6.04.
1981. g. dz. jaunieši, 3000 m, I.Salenieks (PVĢ) — 10.01.
1979.-80. g. dz. jauniešas, 2000 m, E.Petrāne (PVĢ) — 7.24.
1979.-80. g. dz. jaunieši, 4000 m, A.Sabolovna (Aglonas ģimn.) — 13.52.

Komandu kopvērtējums

Vidusskolām

1. Preiļu Valsts ģimnāzija — 188 p.
2. Līvānu 1. vidusskola — 166 p.
3. Vārkavas vidusskola — 151,5 p.
4. Riebiņu vidusskola — 149,5 p.
5. Aglonas vidusskola — 148 p.
6. Līvānu 2. vidusskola — 144 p.

Pamatskolām

1. Preiļu 1. pamatskolas 1. komanda — 151 p.
2. Preiļu 1. pamatskolas 2. komanda — 132 p.
3. Rožupes pamatskola — 125,5 p.
4. Jersikas pamatskola — 109,5 p.
5. Galēnu pamatskola — 103 p.
6. Priekuļu pamatskola — 91,5 p.

Visbeidzot 3. maijs — pasaules skolēnu krosa čempionāts Anniņmuižā, tepat mūsu Rīgā. Tādas sacensības ISF (starptautiskā skolu sporta federācija) rīko reizi divos gados. 1994. gadā tās notika Ķīnā (startēja Babītes vsk. zēnu komanda), 1996. gadā — Turcijā (Latviju jau pārstāvēja gan Babītes vsk. zēni, gan arī Rīgas 47. vsk. meitenes). Pamazām, palēnām, ar katru gadu startējot arvien sekmīgāk republikas krosos, nu esam tik tālu, ka labākā zēnu un meiteņu komanda arīdzan ir no Preiļu pilsētas. Saklausījušies, ka šajos iepriekšējos čempionātos Latvijas komandas vien pāris pretiniekiem esot tikušas garām, gatavojāties nekrist kaunā un vismaz apsteigt Latvijas otrās komandas (sacensību organizatori pēdējā brīdī piešķīra tie-

● Preiļu Valsts ģimnāzijas skrējēji pēc uzvaras rajona skolēnu krosā.

J.Silicka foto

● Latvijas komandu dalībnieki ar sacensību talismanu.

sības startēt ar divām izlasēm). Bet bailēm lielas acis, un apetīte parādās ēdot.

22 meiteņu komandas, pa sešām katrā, nostājās uz gandrīz 100 m platās starta līnijas Imantas mežaparka smilšu klajumā. Piepildījās Babītes skolotāja iepriekš teiktā, ka šādos čempionātos ir ķīnietes un tad visas pārējās komandas. Arī šoreiz pirmās trīs ļoti pārliecinoši ir ķīnietes (komandu rezultātu vērtē pēc 4 labāko no sešām dalībniecēm vietu summas). Tad seko tumsnējas meitenes no Marokas, Tunisijas un Turcijas, līdz kurām mūsējām arī ir vēl diezgan patālu. Kā izrādās, pēc sacensībām rūpīgi izpētot protokolus, istās pretinieces mums bija francūzietes, izcīnot 24., 33., 61. un 62. vietu un rezultātā tās viņām deva 9. vietu. Mūsu meitenes — Dana Voronkina izcīnīja 30. vietu, Zane Liniņa — 32., Aira Gribonika — 64. un Inga Madelāne — 71. vietu un kopvērtējumā, tāpat, 10. vieta. Vienkārši lieliski! It sevišķi, ja ņem vērā, ka visas meitenes ir divus, pat trīs gadus jaunākas par maksimāli pieļaujamo (1981. g. dz.) vecumu. Kopā finišēja 126 dalībnieces, no Preiļu meitenēm vēl startēja Daira Liniņa un izcīnīja 85. vietu, un Elīna Prikule ierindojās 97. vietā. Rīgas 47. vidusskolas meitenes izcīnīja 11. vietu, krietni atpalieko no mūsējām — par 38 punktiem.

Un tad, pilni apņēmības, uz startu dodas Preiļu Valsts ģimnāzijas zēni. 20 komandas uz starta līnijas, jāveic 5 km ļoti smagas smilšainas trases. Arī te ir savi spilgti izteikti līderi jau pēc pusdistances, t. i., marokāņi. Kaut cik pieklājīgā attālumā vēl turas Turcijas un Ķīnas krosisti, pārējie krietni atpaliek. Mazliet pārsteidz kaimiņi igauņi, kuri galarezultātā izcīnā piekto vietu. Mūsējie savāc ar beļģiem pilnīgi vienādu punktu skaitu un izcīnā 12. vietu. Labākais no mūsējiem

ir Egils Vidžups — 45. vieta, Raivis Madelāns — 51. v., Renārs Petrāns — 53. v., Intars Salenieks — 61. v. Tātad ļoti vienmērīgs sniegums. Vēl startēja Aldis Repša — 72. v., un Romualds Lutinskis — 81. v. Zēniem finišēja 115 dalībnieki, viens izstājās. Cēsu ģimnāzijas zēni ierindojās 18. vietā.

Kross beidzies, lai dzīvo nākamais. Pagaidām nav zināms kur tas notiks, bet droši zinu, ka mūsu labāko skrējēju plānos tas jau ir ierakstīts.

Pieaugušiem sacensību klāsts nav tik plašs. Rajonā spēcīgākie no viņiem startē kopā ar vecākās grupas jauniešiem. Ātrākais no vīriem — preilietis Pēteris Trubačs. Latvijas čempionāts, tā sauktais «Akmens skrējējs», visus pēdējos gadus notiek Tēlnieku parkā Rīgā. Sacensības ir individuālas. Tā kā pieaugušo sports tagad ir atstāts pilnīgi bez finansējuma, nokomplektēt izlasi kļūst arvien grūtāk. Šoreiz Mārupītes krastos 8 km distanci no preiliešiem visātrāk veica Ivars Zeltiņš — 9. vieta. Līvānietis Andrejs Bondars pēc smagā treniņdarba nometnē Druskininkos vēl nebija atguvis un distanci nebeidza. Otrs līvānietis Juris Jansons ierindojās ceturtajā desmitā, būdams trešais labākais starp veterāniem, kuriem oficiāla vērtējuma šoreiz gan nebija. Pieaugušie gan lielāku startu iztrūkumu kompensē ar piedalīšanos dažādos tautas skrējienos. Tā Ivars Zeltiņš skrēja un uzvarēja «Skrējienā apkārt Madonai», Juris Jansons bija ceturtais labākais starp veterāniem «Skrējienā apkārt Stropu ezeram» Daugavpilī. Sākušies arī pirmie starti stadiona skrejceļiņos. Bet par tiem atsevišķs stāsts kādā no turpmākajiem laikraksta numuriem.

Jāzeps Lazdāns,
SK «Cerība» vieglatlētikas
nodaļas vecākais treneris

Preiļu skrējēji Pasaules krosā

3
Maija sākums Preiļu 1. pamatskolas meitenēm un Preiļu Valsts ģimnāzijas zēniem ilgi saglabāsies atmiņā ar vienreizēju notikumu — Starptautiskās skolu federācijas rīkoto Pasaules skolēnu krosa čempionātu Jūrmalā. Šāds pasaules kross notiek reizi divos gados vienmēr citā valstī, droši vien līdz nākošajai reizei Latvijā būs jauna skrējēju paaudze izaugusi. Krosā atļauts piedalīties pa vienai komandai no katras valsts. Izņēmums ir rīkotājvalsts. No Latvijas varēja piedalīties vairākas komandas, un Preiļu jauniešu rezultāti bija labākie pēc izlases komandām.

Pēc «Novadnieka» lūguma Preiļu Valsts ģimnāzijas 2.d kursa audzēkņi Intars Salenieks un Egils Vidžups, kā arī fiziskās audzināšanas skolotāja Aina Leikuce, piekrita pastāstīt iespaidus par Pasaules krosu. Sarunā piedalījās arī viens no labākajiem jaunajiem basketbolistiem 2.1 kursa audzēkņis Ainārs Turčinskis. Puiši dalījās pārdomās par ģimnāzijas sporta aktivitātēm, par mācībām, diskotēkām, jauniešu brīvo laiku.

Intars Salenieks ir jaunietis ar daudzpusīgām interesēm. Viņš dejo ģimnāzijas deju kolektīvā «Gaida», dzied korī. Kopā ar sava un citu kursu audzēkņiem piedalījies Gētes institūta izsludinātajā projektu konkursā. Projekta tēma bija «Ūdenspasaule», to vajadzēja gatavot vācu valodā. Gala rezultātā tas atzīts par vienu no labākajiem Baltijas valstīs.

Par piedalīšanos Pasaules krosā Intars stāsta:

— Krosu skrēja 22 pasaules valstu komandas, mūsu komanda bija divpadsmitā. Sacensību apstākļi un organizētība raksturojami kā ļoti labi, varēja just, ka par visu ir padomāts. Distances garums bija 5,3 kilometri. Trase gan izrādījās smaga, smilšaina. Šo trasi pazinām jau kopš atlases sacensībām, taču pa šo laiku tā bija pārveidota, padarīta sarežģītāka.

— **Kāda bija jūsu skrējiena taktika? Kā jutāties distances beigās, — tūlīt garšļaukus, vai vēl pietika spēka noturēties kājās?**

— Biju speciāli nolikts priekšā, lai es izrautos. Jā, es izrāvos pirmajos trīs, četri simti metros. Arī pirmie divi trīs kilometri bija samērā viegli. Pēc tam gan grūti, jo pieci kilometri nav mazā distance. Parasti skrienu astoņi simti metrus, pusotru kilometru. Daudziem gāju garām, man arī daudzi aizskrēja garām, gan nēģeri, gan baltie. Pārāk neuztraucāties, jo bijām tam gatavi, ka melnādainās rases pārstāvji skries ātrāk. Mēs baudījām skrējieni vairāk nekā sacentāties.

Distances beigās man personīgi bija ļoti smagi. Tomēr par izstāšanos nedomāju, jo nekad to neesmu darījis un nedarīšu, distance vienmēr ir jāpabeidz. Pēc finiša likties zemē negribēju. Visi skatījās. Tomēr ilgi nevarēju atgūties, staigāju un klenderēju.

Pirms pasaules krosa diezgan nopietni trenējāties, piedalījāties atlases krosā, rajona skolu krosā, valsts skolēnu krosā, skrējām mājas apstākļos, stadionā.

— **Rajona padome un pilsētas dome šo sacensību dalības maksai piešķir samērā pieklājīgu summu. Vai jūsu ēdināšana, sadzīves apstākļi krosa laikā bija atbilstoši šai summai?**

— Jā, paldies domei un padomei par atbalstu. Dzīvojam atpūtas tipa mājīnās, pa trīs vienā istabā, bija siltais ūdens, duša. Kopējais televizors. Ēdināšana bija super. Trīs reizes dienā, un mūs apkalpoja kā riktīgā restorānā. Pēc ēdienkartes varēja izvēlēties, ko gribam.

● **Par basketbolu, par Pasaules skolēnu krosu, par mācībām, diskotēkām, par koku skatēm un festivāliem, par olimpiādēm un par daudz ko citu var pastāstīt (no kreisās) Egils Vidžups, Ainārs Turčinskis, Intars Salenieks. Uz Pasaules krosu komandu pavadīja skolotāja Aina Leikuce. J.Silicka foto**

Mums palika arī iedotie īsie krekliņi, šortīni, krosenes.

Kross bija ļoti organizēts, atklāšanas, noslēguma ceremonijas, — tur bija, ko redzēt. Brīvā laika daudz nebija, taču atradām brīdī, lai nofotografētos, apmainītos nozīmītēm ar citu valstu jauniešiem.

Egils Vidžups par krosu atceras:
— Atmiņā iespiedušās Kanādas, Austrālijas, Igaunijas, Austrijas komandas, no Beļģijas bija divas komandas.

— **Kā uz šī fona izskatījās Latvijas komanda pēc sagatavotības, apģērba, stājas, uzvedības?**

— Uzskatu, ka viss bija līmenī. Dažu valstu skrējējiem uz sporta tērpiem nebija uzrakstu, nevarēja saprast, no kurienes viņi ir. Mūsējos varēja atšķirt uzreiz pēc uzraksta «Latvija». Tālo valstu komandas, sevišķi jau pēc skrējiena, visu pamatīgi apskatīja, kā te pie mums ir, par visu interesējās. Ķīnieši pirka visu pēc kartas suvenīriem.

— **Kā jums pašam veicās distancē?**

— Uzskatu, ka noskrēju normāli. Salīdzinot ar izlases zēnu rezultātiem, izrādījās, ka man skriešanā ir trešais labākais rezultāts Latvijā. No ģimnāzijas komandas man bija labākais rezultāts. Es parasti skrienu trīs, piecus kilometrus. Soreiz arī mana taktika bija no sākuma drusku izrauties un tad skriet parastajā tempā. Tomēr finišā bija baigi grūti. Skrējējs no Izraēlas vēl uzskrēja virsū. Pēc finiša lāgā nevarēju paiet, atceros, kaut kas mani pastūma uz priekšu.

— **Šis kross jums kā sportistam bija liels notikums?**

— Es pirmoreiz piedalījos tāda mēroga sacensībās. Bet ceru, ka ne pēdējās.

— **Kā sokas ar mācībām?**

— Normāli. Piedalījos trijās mācību priekšmetu rajona olimpiādēs, un visās trijās ieguvu godalgotas vietas.

Ainārs Turčinskis nopietni pievērsies basketbolam, aizvadītajā sezonā viņš gan ģimnāzijas, gan Preiļu pilsētas basketbola komandu sastāvā piedalījies dažāda mēroga čempionātos, pēc desmitā Preiļu basketbola čempionāta atzīts par vienu no trim rezultatīvākajiem visu komandu spēlētājiem.

— **Kā jūs varētu raksturot ģimnāzijas sportiskās aktivitātes? Pasaules kross, basketbola sacensības, pat televīzijas spēle par «Lielo balvu» saistās ar Preiļu ģimnāzijas vārdu. Un tas nebūt nav viss.**

— Tā ir ļoti plaša sporta dzīve, kurā piedalās Preiļu ģimnāzijas audzēkņi. Volejbols, basketbols, visvairāk — vieglat-

lētikā. Jau otro gadu — «Lielajā balvā». Tikām līdz ceturtdaļfinālam. Tur ir interesanti, — filmēšana, kameras.

Notiek arī ģimnāzijas vietējie sporta pasākumi, piemēram, basketbola turnīrs starp kursiem, katru gadu plaši tiek rīkota tūrisma diena.

Tie, kas gūst labus rezultātus ārpuskolas sacensībās, tie lielākoties trenējas rajona sporta klubā «Cerība». Diemžēl ģimnāzijas audzēkņiem nav savas sporta zāles, fizikultūras stundām un treniņiem vienmēr jāmeklē zāle kādā citā pilsētas skolā, parasti tā ir «Cerība», kā arī 2. vidusskolas šautuve.

— **Basketbols ir jūsu sirdslieta?**

— Jā. Jo stiprāks pretinieks, jo man interesantāk pārbaudīt sevi un pretinieka aizsardzību.

— **Mācības, sports. Vai atliek laiks arī diskotēkām?**

— Es pārāk neaizraujos ar diskotēkām. Mēdzu aiziet uz ģimnāzijas rīkotajiem atpūtas vakariem. Bet diskotēku laikā man biežāk iznāk iet uz treniņiem.

— **Kādas, jūsuprāt, Preiļu jauniešiem ir brīvā laika pavadīšanas iespējas?**

— Ir ļoti daudz iespēju nodarboties ar sportu, ar futbolu, volejbolu, basketbolu, vieglatlētiķi. Protams, būtu vajadzīgs kultūras nams.

— **Kādi ir Preiļu jaunieši? Vai sav-**

starpēji nekonfliktē tautības vai citu iemeslu dēļ?

— Man ir vienalga, kāda tautība. Neredzu iemeslu konfliktiem. Man ir pietiekoši daudz draugu.

Egils:
— Es apmeklēju atpūtas sarīkojumus ģimnāzijā un arī diskotēkas Riebiņos, kur dzīvoju. Par diskotēkām nevaru teikt ne labu, ne sliktu. Vienīgi zēl, ka Riebiņu diskotēkās ir samērā maz apmeklētāju. Arī no apkārtnes — no Preiļiem, Stabulniekiem uz Riebiņiem reti kad brauc. Gadās arī iereibušie, tomēr esmu ievērojais, ka pēdējā laikā viņu skaits samazinās. Laikam cita paaudze sāks nākt uz diskotēkām. Preiļos dažreiz aizeju uz pirts diskotēkām. Šeit atkal apmeklētāju pārāk daudz, trūkst vietas. Atnāk iereibuši, gadās savstarpēji konflikti. Es cenšos no tiem izvairīties. Mani vecāki man uzticās, ka es nekā sliktā nedarīšu.

Aina Leikuce:

— Krosu skrēja 22 meiteņu un 20 zēnu komandas. Ģimnāzijas zēnu komanda ierindojās divpadsmitajā vietā. Aiz mums astoņpadsmitā palika Cēsu ģimnāzija. Preiļu 1. pamatskolas meiteņu komanda ieguva desmito vietu. Aiz viņām ierindojās rīdzinieces. Uz īpaši augstām vietām necerējām, jo tāpat kā olimpišķajās spēlēs, arī skolēnu Pasaules krosā ir zināmas valstis, kuru skrējēji vienmēr uzvar. Tomēr patīkami apzināties, ka atsevišķām 1. pamatskolas meitenēm un ģimnāzijas zēniem labāki rezultāti nekā valsts izlases dalībniekiem. Pirmās vietas ieguva Marokas, Turcijas, Ķīnas skrējēji. Vislielāko iespaidu radīja sākuma starts, izskriešana notika pa tādiem kā koridoriem. Atbraukušo valstu skrējēji jau bija izstrādājuši savu izskriešanas taktiku, un viss kopā bija ļoti iespaidīgi. Krāsainas formas, uzraksti, melnādainie, baltādainie, ātrums.

Neaizmirstama bija arī draudzības stafete, kurā komandas sastāvēja no dažādu valstu divpadsmit skrējējiem. Pirms stafetes bija ļoti jāapskatās, kādas valsts pārstāvim jānodod kociņš, lai nekļūtos.

Tagad skolām ir ļoti daudz iespēju piedalīties dažādās sacensībās. Nav tā, ka tikai sporta skola var nosūtīt. Uz skolām pienāk nolikumi, atliek tikai meklēt sponsorus, lai varētu aizbraukt uz sacensībām pat uz ārzemēm. Mūsu skolēnu fiziskās sagatavotības līmenis nemaz nav sliktāks nekā citās valstīs. Ja tikai būtu iespēja, kur gatavoties. Mūsu klusā cerība — pie ģimnāzijas topošā sporta zāle.

L.Rancāne

● **Preiļu Valsts ģimnāzijas zēni pasaules krosā (no kreisās): Raivis Madelāns, Renārs Petrāns, Intars Salenieks, Egils Vidžups, Romualds Ļutinskis, Aldis Repša.**

12. maijs — Starptautiskā medicīnas māsu diena

● Kopā ar māsiņām pasākumā piedalījās arī slimnieki, kurām šis baltajos halātos tērptās sievietes ir sāpju remdētājas un sarunu biedrenes.

Cetur pasaulē ilgāku laiku, bet pie mums Latvijā jau vairākus gadus 12. maijā atzīmē Starptautisko medicīnas māsu dienu, kad viņām īpašu paldies par pūlēm un negulētām naktīm saka bijušie un esošie pacienti.

Preiļu poliklīnikas sanāksmju zālē slimnīcas un poliklīnikas māsiņām profesionālajos svētkos dziedāja Preiļu 1. pamatskolas trešo klašu dziedātāji. Dzeja, apsveikumi, pateicības vārdi... Bet ikdienā medicīnas māsām ir tālu no liriskas, kaut gan viņas jau sen pieradušas gan pie garajām dežūrstundām, gan mazajām algām.

Tikai pirms nedaudziem gadiem Latvijā nodibināta un aktīvi sākusi darboties

medicīnas māsu asociācija, kuras organizētajos pasākumos aktīvi piedalās arī Preiļu slimnīcas vecākā māsa Valentīna Firsova. Viņa pastāstīja, ka asociācija regulāri rīko seminārus par jaunumiem dažādās medicīnas nozarēs. Māsiņām ir visas iespējas ne tikai papildināt zināšanas, bet arī ķerties pie nopietnām mācībām, lai pēc tam saņemtu māsu asociācijas sertifikācijas komisijas izsniegto sertifikātu. Valentīna Firsova šādu sertifikātu ar simtpiektu kārtas numuru saņēmusi jau pirms dažiem gadiem.

Pašlaik Preiļu slimnīcā sertifikātus saņēmušas medicīnas māsu dzemdību nodaļā, kā arī vairākās citās nodaļās un kabinetos.

L. Kirillova
J. Silicka foto

18. maijs — Starptautiskā muzeju diena

Mākslas dienas noslēdzot,
muzeju dienas atklājot

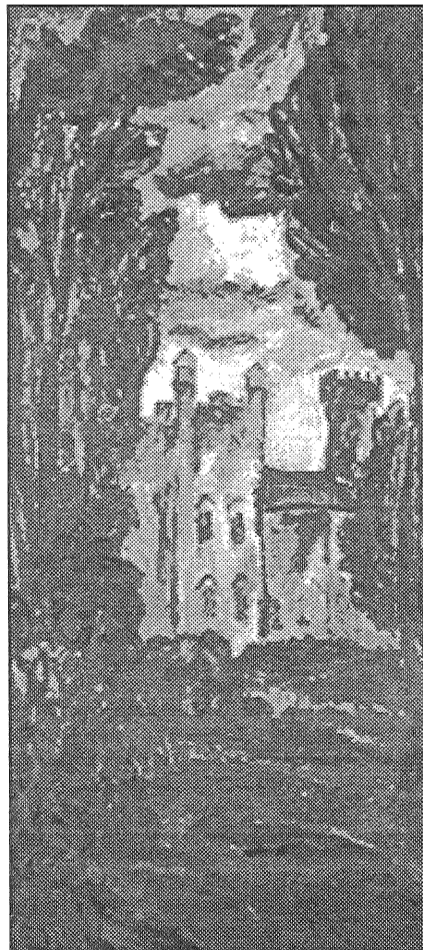
Pagājušajā nedēļā, mākslas dienas noslēdzot un muzeju dienas atklājot, Līvānu mākslas skolas salonā Rīgas ielā 12 tika atklāta Rēzeknes mākslas koledža audzēkņu un Latvijas Mākslas akadēmijas studentu diplomdarbu izstāde.

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktore Tekla Bekeša atzina, ka izstādē skatītāju uzmanību noteikti piesaistīsot skaistie gobelēni un daudzi citi darbi, kuru autori nupat ienākis lielajā mākslas pasaulē. Šī izstāde Līvānos būs skatāma līdz jūnija vidum.

Pēc dažām dienām uz jaunu izstādi kinoteātrī «Ezerzeme» Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs aicinās Latgales patriotus, jo pašlaik tiek gatavota izstāde «Latgales pilsētas gleznās». Darbu lielākā daļa nāk no muzeja fondiem, taču ir arī pavisam svaigi darbi, piemēram, Osvalda Zvejsalnieka pērnās vasaras gleznojums, kura ilustrācija redzama šajā materiālā. Pirmo reizi skatītāji varēs vērtēt Antona Kūkoja dāvinājumu Preiļu muzejam «Paulāna iela Preiļos».

Latgales pilsētu redzējumu skatītājiem rādīs profesori Jāzeps Pigoznis un Osvalds Zvejsalnieks, māksliniece Helēna Svilāne-Kuzmina. Gleznās atainoti Preiļi, Krāslava, Līvāni. Jāmin, ka šī izstāde būs atvērta arī pilsētas svētku laikā jūnija sākumā.

Šonedēļ muzeja darbinieki intensīvi strādā, lai sagatavotu izstādi «Kādas ielas stāsts». Tas būs stāsts par Brīvības ielas vēsturi, materiālus par kuru muzeja dar-

● Osvalda Zvejsalnieka glezna «Preiļu pils».

binieki savāca šopavasara ekspedīcijas laikā. Izstāde tiks ierīkota Preiļu universitātes otrajā stāvā un būs vēlta pilsētas septiņdesmitgades svētkiem.

L. Kirillova

VIEDOKLIS

Un tad pienāca Kindzulis jeb
Vai reorganizēsīm cīsiņu?

Jāsāk kā pasakā. Pirms daudziem gadiem, nu jau kā divi gadu desmiti aizskrējuši, Preiļu rajona sporta skola, ne tikai vieglatlētika, strauji gāja augšup. Jauni treneri, jaunas idejas, aizrautīgs darbs, kas nesa augļus vispirms jau skolēnu sportā. Arī toreizējais direktors Pēteris Skutelis ļoti aktīvi dzīvoja līdz mūsu panākumiem un neveiksmēm. Parādījās pirmie republikas skolēnu čempioni, vispirms individuālie, tad arī komandu cīņā. Sporta skolu meistarsacīkstēs mēs vispirms iekļuvām spēcīgāko grupā, tad izcīnījām trešo, pēc gada otro vietu. Skolēnu spartakiādē vidējā grupā izcīnījām uzvaru. Mans toreizējais kolēģis Aleksandrs Volonts savā nostaļģiskajā rakstā jau nosaucis dažus no tā laika sportistu plejādes — Edgars Mukāns, Jānis Egliis, Ilmārs Melušāns, Roberts Mālnieks, Jānis Važņevičus, Ēvalds Lavrentjevs, Maija Ārsmeniece, Faina Jefimova, kur nu visus nosauksi.

Bet pasakā, kā jau dzīvē arī, neiztikt bez sava pelēkā vilka. Un tās nelika sevi ilgi gaidīt. Atnāca, nē, ne jau Kindzulis, bet Jevģenijs Boļšakovs. Par metodēm, kā iesēsties direktora krēslā, vislabāk zinātu stāstīt viņš pats, bet tas nav noslēpums arī daudziem vēl šobrīd varas gaitēnos sastopamiem kungiem un dāmām. Un tad, kā jau celtniecības speciālists, visu veco nojauc kā nederīgu un sāka celt un atkal jaukt nost un atkal celt un tā bez gala. Lai dzīvo process, rezultāts nav nekas! Lūk, kur revidentiem pavērtos tāds darba lauks, kas ļautu pat doktora disertācijas aizstāvēt!

Vēsture, kā zināms, atkārtojas. Un visbiežāk atkārtojas kā farsss. Staigā pa Preiļiem Kindzulis alias Boļšakovs, pienāk pie viena, pienāk pie otra: «Nu zini, tai «Cerība», tur gan zog, trakas lietas tur notiek, pati kluba ēka grūst, steidzami kaut kas jādara!» Visbiežāk sastopams skolu valdē, rajona padomē, kur beidzot atradis dzirdīgas ausis. Bijušajai padomju nomenklatūrai, kas nu atkal pie varas gandrīz vai visā Latvijā, arī Preiļos, tādā runas ir kā balzams dvēselei.

«Jūs būsiet mūsu rūpju bērns!» tā jau pirmajā tikšanās reizē jaunā izpilddirektore Aina Pastore kā ar miētu pa pieri I. Babrim. Kā tad izpaužas šīs rūpes? Ir sākusies kaut kāda psihoze. Nevis pārbauda, analizē, bet uzmanīgi, lēti un banāli ķidā. Brīžiem pat histēriski. Ja sporta kluba vadība vai grāmatvede ir pieļāvuši savā darbā kļūdas, pārkāpumus, tad par to smagumu lai spriež attiecīgas iestādes. Citādi, piedodiet, bet tas arvien vairāk sāk izskatīties pēc visbanālākās šantāžas. Un gumzīt to četrus mēnešus, Šķēles vārdiem runājot, kā jenganu, ļumīgu jēpatu, liecina pirmām kārtām par šo pārbaudes iniciatoru mazspēju, lai nelietotu vārdu, ko liedz iekšējā cenzūra. Būtībā ir mēģinājums apturēt visu sporta kluba darbu un niknums, ka tas neizdodas.

Pateicoties vienai divpadsmitajai no pagājušā gada finansējuma, ko saņēmām pirmos trīs mēnešus, esam piedalījušies visās svarīgākajās ziemas posma sacensībās, pavasara krosos, ko pārsvarā finansēja skolas. Sarīkojuši visas (!) plānotās sacensības rajonā, pateicoties abu pilsētu domju, visdažādāko labvēļu un vienkārši draugu atbalstam. Tiesa, nevienās sacensībās neviens bērns nav saņēmis ne santīmu dienas naudu. Es runāju par vieglatlētiķu, protams, un vispirms jau audzēkņu vecākiem, kā arī tiem, kas pilnā nopietnībā apspriež, vai Dziesmu svētku dalībniekiem pietiek ar 6 vai 7 latiem ēdināšanas naudu dienā.

Ar nepilniem 26 tūkstošiem, ko rajona padome viszēlīgi tomēr atvēlējusi sporta klubam, ja iepriekšējā gadā šī summa bija 46 tūkstoši, sporta klubs izdzīvot nevar. Jeb tomēr var? Manuprāt, var, bet tad tiesām radikāli jāpārkrāto tā darbs, jāattīsta saimnieciskā darbība, jāstrādā pie visdažādākajām programmām, kurām ir novada, valsts un pat ārvalstu finansējums, vēl aktīvāk jāmeklē sponsori, labvēļi, arī izmantojot esošās nodokļu atlaides. Bet tas viss, savukārt, ir iespējams tikai tad, ja sporta klubs saglabā savu līdzšinējo statusu.

«Cerības» vārdu šodien zina visā Latvijā. Tieši Preiļi ir kļuvuši par Latgales novada sporta centru. Pateicoties iepriekšējo gadu aktivitātēm, arī šogad mūsu pilsētā 13. jūnijā notiks plašas sacensības — Latgales novada pagastu un pilsētu mazā olimpiāde. Finansējums šim pasākumam piešķirts no Latvijas sporta pārvaldes. Vieglatlētiķi vien šogad ir septiņi Latvijas nacionālās izlases dalībnieki (tikpat, cik Daugavpīlī). Komanda iz-

ciņija pagājušajā gadā otro vietu komandu vērtējumā Latvijas čempionātā, bija trešā labākā iepriekšējās lauku sporta spēlēs.

Par izveidoto pašmāju sacensību sistēmu, kas kā mugurkauls satur visu mūsu sporta dzīvi, esmu jau rakstījis iepriekš. Vajag no sporta tiesām ļoti tālu stāvošu auditoriju, lai tai iestāstītu, ka mums vajag sporta klubu, analogu Rēzeknes un Krāslavas rajonos esošajiem. Tad ta brīnīsies kaimiņi! «Ejam atpakaļ vai uz priekšu?» pašmāju pragmatikiem, šiem pagastu Bīrniekiem un Lipstiem, tuvākajā laikā (varbūt jau šodien?) tā vai citādi nāksies izšķirties. «Kas prāta cienīgāk..?» Un, cienījamie pagastu runasvīri, nesaskatiet te neko apvainojošu. Tieši otrādi, ja jūs tiesām rūpējaties darbos, ne tikai vārdos, par sava pagasta bērnu labklājību, tad ziniet, ka ar piedāvāto sporta kluba reorganizāciju būs tāpat kā ar cīsiņa reorganizāciju, kad jums pāri paliks tikai čaumala.

Tieši pagastiem visvairāk ir vajadzīgs rajona sporta klubs. Aglonas, Galēnu, Riebiņu, Upmalas, Saunas, Silajāņu u.c. pagastu bērni sporta kluba vieglatlētikas komandas sastāvā ir startējuši gan Lietuvā, gan Igaunijā, gan Polijā, arī Zviedrijā un Austrijā. Ja arī ir kāds pagasts, no kura neviens bērns nekad nav bijis iesaistīts vieglatlētikas sacensībās kaut vai uz Rīgu, tad te nu vaima ir jāmeklē pašu vietējās skolās fizikultūras skolotāju pasivitatē.

Nešaubos, ka šis projekts vai projekti rajona padomes locekļu vērtējumam tiks pasniegti naudas taupīšanas mērķē. Tāpat kā aicinājumi Līvānos nodibināt savu sporta skolu (jādabū mūs taču vienreiz prom), kas prasiot no pilsētas budžeta nieka 16-18 tūkstošus. Bet nevajag mums šo tūkstošus un šo birokrātisko aparātu, kas neizbēgami nāk līdz šim vecajām padomju sporta skolām. Nākotne ir sporta klubiem, tāpat kā tas ir pārējās normālās valstīs. Pietiek, ja pilsēta atbalstīs katru sporta klubu sākumā ar 2 tūkstošiem, piemēram (domātas futbola, basketbola, vieglatlētikas grupas, kuras šobrīd ir pie «Cerības»), ja nu pašvaldību reformas rezultātā mēs paliksim bez sava rajona. Bet ne agrāk! Šobrīd visvairāk satricē šis absolūtais diletantisms, ar kādu tiek risināti aktuālie sporta jautājumi rajonā. Faktiski rajona padomes izpilddirektore Aina Pastores «ārštata sporta padomnieks» Jevģenijs Boļšakovs vienpersonīgi izlemj, kas mums vajadzīgs, kur mums jāstārtē, kāda nauda mums pienākas, beigu beigās, ko ar katru no mums iesākt.

Jūs teikšiet, tas viss pārāk liriski, bet arī jebkurš tehnokrāts jums atbildēs: «Nedrīkst sagraut sistēmu, kas strādā.» Nē, es neesmu tik naivs, lai domātu, ka šis mans raksts daudz ko spēs mainīt rūpīgi izstrādātajā scenārijā, drīzāk gan jūs, lasītāji, gan es pats par sevi uzzināšu daudz ko jaunu.

Tam visam pamatā ir revanša alkas, lai arī kā to slēptu, tā āza kāja lien ārā! Domāju, ka tā ir arī vēlēšanās jau šobrīd «iedzīt mietiņus» nākotnē potenciālā privātpašuma laukā. Sports politizējas, gribam mēs to vai negribam. Šobrīd cilvēki, kas Preiļos piezīdusies «Saimnieka» pupiem, arī nosaka šo politiku. Žēl! Šī partija, lai arī pēdējā laikā strauji zaudē savu reitingu, manuprāt, ir gana spēcīga, lai iekļūtu Saeimā un atkal nostiprinātu savas pozīcijas. Par to liecina arī abu pilsētu, Līvānu un Preiļu, mēru veiksmīgā un tikai atbalstāmā darbošanās. Bet ja «Saimnieka» politiku, kaut vai tikai sporta lauciņā, nosaka tādi vīri kā Boļšakovs, es šīs partijas nākotnei neticu. Tajā pat laikā ticu rajona padomes locekļu veselīgajam saprātam, tik raksturīgam mūsu lauku cilvēkam — Latgales zemniekam, kura saknes ir ikkatrā no mums.

Esiet tiesām pragmatiski un, izlejot netīro ūdeni, nu kurā mājā gan nav savas netīrības, neizlejiet arī bērnu. No tā jau cietīs vispirms jūsu pagasta un pilsētas bērni. Mulķīgi ir arī censties atdalīt šos bērnus no pieaugušiem, no veterāniem. Nedalīsim vienu saimi, vienu ģimeni, tur jau slēpjas tā kluba pati ideja.

Tīri filozofiski pieejot, cīnīties ar bēgumu ir bezjēdzīgi. Jo augstāks bija pausums, jo dziļāks bēgums sekos. Vai tāpēc apstāsimies, pārdomāsim savu dzīvi, atskatoties atpakaļ, un vienkārši noskatīsimies, kā tiek sagrauts viss šajos gados būvētais. Neļausim tam notikt!

Jāzeps Lazdāns,
SK «Cerība» vieglatlētikas nodaļas
vecākais treneris

«Mura klubiņā» Toniks bez Džina, vienkārši Minka un Aloizijs

Tā nu esmu vienīgais ģimenes mīlulis — runcis labākajos gados, jo par piecgadīgu kaķi tā var teikt, vai ne? Mani saimnieki uzskata, ka esmu lielākais brūtgāns tuvākā un tālākā apkārtnē. Laikam viņiem taisnība, jo vai tad savādāk vasaras vidū es svērtu uz pusi mazāk nekā ziemā?

Kurš gan teicis, ka kaķiem garšo peles. Nieki! Man no tām ir bail. Un diez vai tās ir tik labas kā gaļas gabaliņi, ko saimnieks man atvēl no medījumiem vai paša kauta suļa, vai arī kā mazās reņģītes. Mani apmierina arī siltais govju pienišs un citi lauku labumi.

Varu palielīties par vienu stiķi, ko tu, Muri, laikam gan vēl neesi apguvis. Pirms diviem gadiem kādā aukstā ziemā pats iemācījos atvērt ārdurvis. Ies nu gaidīt, kamēr kāds tās attaisīs. Nosalt var. Kopš tā laika, kur vien eju, gandrīz visas durvis manā priekšā atveras. Diemžēl aiztaisīt ciet tās vēl nemāku, tur man izlīdz mājas bērni.

Lieli sveicieni tev, Murīt, no mana labākā drauga — kaimiņu Renāra. Tiesa, gadās ar viņu arī kādreiz saplēsties kādas smukākas dāmas dēļ. Bet kuram gan tā nav? Murīt, nebija fotogrāfijas, kurā es būtu labāk saskatāms, bet te nu es esmu mīļākajā atpūtas brīdī. Dzīvo vesels! *Toniks Galēnos.*

«Čau, «Mura klubiņā»! Es Tev rakstu par savu kaķi. Manu kaķīti sauc Minka. Viņam ir pieci gadi. Es viņam pārku zivtiņas un desu. Šie ēdieni viņam ļoti garšo. Mans runčuks ir skaists. Viņam ir gara, ūkaina, mīksta spalva un ap kaklu ir tāda kā šalle.

Minka ir ļoti gudrs. Viņš ieiet virtuvē, ielec izlietnē un gaida, kamēr kāds atgriezīs krānu, un tad viņš varēs padzert ūdeni. Gultā guļ gandrīz kā cilvēks. Pats zem segas un galva ir uz spilvena.

Ja istabā ienāk ciemiņi, viņam sveši cilvēki nepatīk. Manam runčukam ir sešus centimetrus garas ūsas, un viņš sver 3,8 kilogramus. *Aiga Stivreniece* Stabulnieku pagastā.»

«Sveiks, Muri! Bruņurupuča Aloizija vārdā rakstu es — viņa saimniece, jo diemžēl ne Aloizijs, ne citi viņa sugas brāļi nav apveltīti ar spēju runāt vai paņemt ķepā pildspalvu un rakstīt vēstules.

Aloizijs mīt terārijā, kuru apsilda sarkana lampa. Vasarās gan viņš dodas nelielās pastaigās zālītē, pa ceļam nokozdams kādu pieneņu lapu. Aloizija vecums ir tīts biežā miglā, jo viņa iepriekšējam saimniekam aizmirsām pajautāt, bet pats viņš pateikt nav spējīgs, pie tam vēl esmu pārliecināta, ka sekot dienu un gadu skaitam arī viņš nespēj. Tas tāpēc, ka katru ziemu viņš dodas pelnītā miegā kādā vēsākā vietā un pilnīgi atslēdzas no apkārtējās pasaules.

Vispār mans bruņurupucis ir ļoti gudrs rāpulis. Ja tā var teikt, — bruņurupucis ar īsti filozofisku attieksmi pret pasauli. Es pat teiktu, ka viņš ir stoicisma pārstāvis.

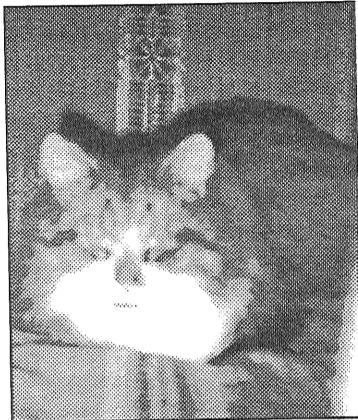
Aloizijs ēd gan pieneņu lapas, salātus, atsevišķos gadījumos arī kāpostus, smalki sakapātus kartupeļus un burkānus, olas un pienā mērcētu baltmaizi. Taču ir viena nelaime ar Aloizija barošanu — viņš ir ārkārtīgi izvēlīgs un ietiepīgs.

Bet es esmu ļoti priecīga, ka viņš ir, un visiem cilvēkiem ieteiktu iegādāties šādu vai citādu rāpuli kārtas pārstāvi. Viņi taču ir tik vārdos neizsakāmi jauki un patīkami, kaut arī nav pūkaini un mīksti. *Iloņa Preiļos.*

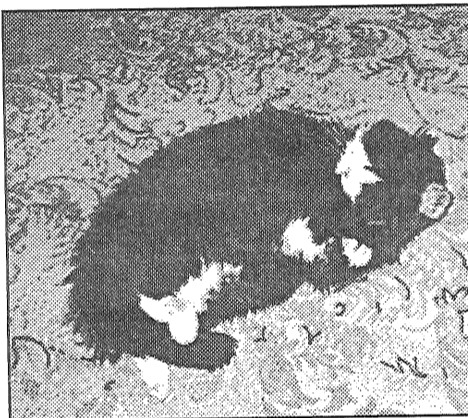
Miau! Priecājos, ka manā klubiņā ir iestājušies gan mani ciltsbrāļi, gan arī suņuki, papagaiļi, zostēviņš un arī bruņurupucis. Viņnakt uz jumta tupēdams un pilnā mēnesī skatīdamies, iedomājos, ka pēc izmēra lielie dzīvnieki — zirgi, brūnes un raibaļas, stirnas, brieži un tam līdzīgi radījumi varbūt kaunējas stāties manā

klubiņā, jo esmu tik maziņš, salīdzinot ar viņiem. Tamdēļ man iešāvās prātā ideja — pie klubiņa nodibināt lielo dzīvnieku sekciju. Bet nosaukšu tā dzīvnieku vārdā, kura fotogrāfija pirmā atnāks uz «Mura klubiņu». *Palieku gaidot jūsu portretus.*

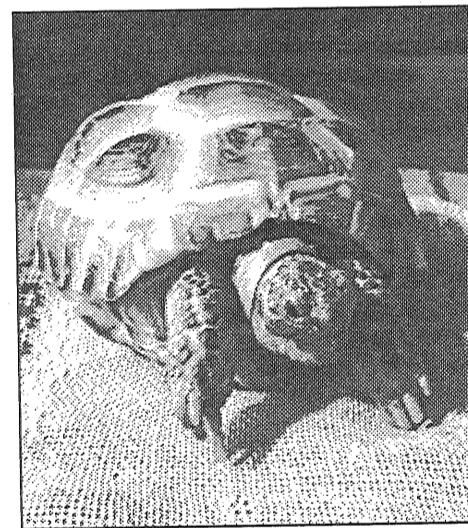
Muris «Mura klubiņā»

● Minka.

● Toniks.

● Aloizijs.

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Preiļu dome

◆ 20. maijā pulksten 14.00 domes sēde.

Rajona skolu valde

◆ 23. un 24. maijā festivāls «Latvju bērni danci veda» Bauskas estrādē.

◆ 25. maijā eksāmens biznesa ekonomikas pamatos 12. klasēm. Ieskaite mācību valodā 6. klasēm. Ieskaite latviešu valodā (skolās ar cittautu mācību valodu) 4. klasēm.

◆ 27. un 28. maijā ieskaite svešvalodā 9. klasēm.

◆ 27.-29. maijā eksāmens valsts valodā 12. klasēm.

Rajona sporta klubs «Cerība»

◆ 22.-24. maijā Latvijas Jaunatnes basketbola ligas fināl-sacensības.

◆ 23. un 24. maijā Latvijas jaunatnes meistarsacīkstes vieglatlētikā Rīgā.

◆ 24. maijā Dienvidaustrumlatvijas futbola ligas čempionāts. Preiļos spēlēs Preiļi — Aizkraukle, Līvānos — Līvāni — «Zibens». Sākums pulksten 14.00.

◆ 25. maijā jaunatnes futbola sacensības 1986. gadā dzimušajiem. Spēlēs Preiļi — Daugavpils. Sākums pulksten 18.00.

Preiļu bērnu un jauniešu centrs

◆ No 19. maija līdz 6. jūnijam audzēkņu darbu gada noslēguma izstāde.

◆ 26. maijā modes skate. Sākums pulksten 16.00.

Līvānu bērnu un jauniešu centrs

◆ 20. maijā pulksten 15.00 praktisko pulciņu dalībnieku gada noslēguma izstādes atklāšana. Izstāde atvērta līdz 8. jūnijam.

◆ 21. maijā pulksten 10.00 pirmsskolas pulciņa «Ziniši» izlaidums (kultūras namā) «Sveika, skola!».

◆ 22. maijā pirmsskolas pulciņa «Ziniši» ekskursija uz Jasmuizi.

Preiļu grāmatu nams «Latgale»

◆ 21. maijā pulksten 18.00 Ilzes Jansones individuālās pārrunas un lekcijas «Poliatīts un redzes atjaunošana ar dabīgiem līdzekļiem».

◆ 22. maijā pulksten 15.00 izstādes «Manis radītais brīnums» atklāšana. Staņislava Geidas kokgriezumi un fotogrāfijas.

Rajona galvenā bibliotēka

◆ Mākslinieka Voldemāra Kokoreviča personalizstāde.

Salons «Foto Maks»

◆ Fotokluba «Rīga» biedru darbu izstāde.

Anonimo alkoholiķu grupa «Kristāls»

◆ 23. maijā grupas «Kristāls» viena gada pastāvēšanas atzīmēšana Preiļu pagasta Liču kultūras namā. Pulksten 13.00 AA atklātā sapulce, turpinājumā slēgtā sapulce un aktīvas atpūtas pasākumi.

Stabulnieku kultūras nams

◆ 23. maijā balle, spēlēs J. Ziedis Ziediņš. Sākums pulksten 23.00.

Vārkavas pagasta tautas nams

◆ 23. maijā vasaras sezonas atklāšana estrādē. Folkloras ansambļu uzstāšanās, amatnieku darbu tirdziņš, diskotēka «... man pašam patīk». Sākums pulksten 20.00.

Aglonas tautas nams

◆ 22. maijā pulksten 22.00 diskotēka.

◆ 28. maijā pulksten 13.00 Aglonas vidusskolas māksliniecisko kolektīvu gada atskaites koncerts.

Informāciju sagatavoja L. Rancāne.

Kultūras un izglītības iestāžu vadītāju ievērbai. Lūgums par sarīkojumiem sniegt informāciju pirmdienās no pulksten 9.00 līdz 12.00 pa tālruni 21996.

Krustvārdu mīkla

Sastādījis Pēteris Pīzelis

Horizontāli

1. Latvijas bērnu avīze. 3. Latviešu rakstnieks (1930), romāna «Bailes» autors. 6. Liels daudzums, apjoms. 9. Pilsēta Japānā, kur šogad notika ziemas olimpiskās spēles. 10. Norvēģu dramaturgs, dramatiskās poēmas «Pērs Gints» autors. 11. Nekaitīga čūska. 12. Liela formāta aģitācijas līdzeklis. 15. Izdomāts. 18. Padarīt derīgu lietošanai. 19. No mīklas uz pannas cepts ēdiens. 20. Vecs cilvēks. 22. Smags āmurs. 24. Operatīvi karspēka grupējumi. 26. Daiļš. 29. Daži, nedaudzi. 31. Rīgas hokeja meistarkomanda, kas 1988. gadā ieguva 2. vietu PSRS čempionātā. 32. Ziemas sporta centrs Šveices Alpos. 33. Noteikts posms dažās sporta spēlēs. 34.

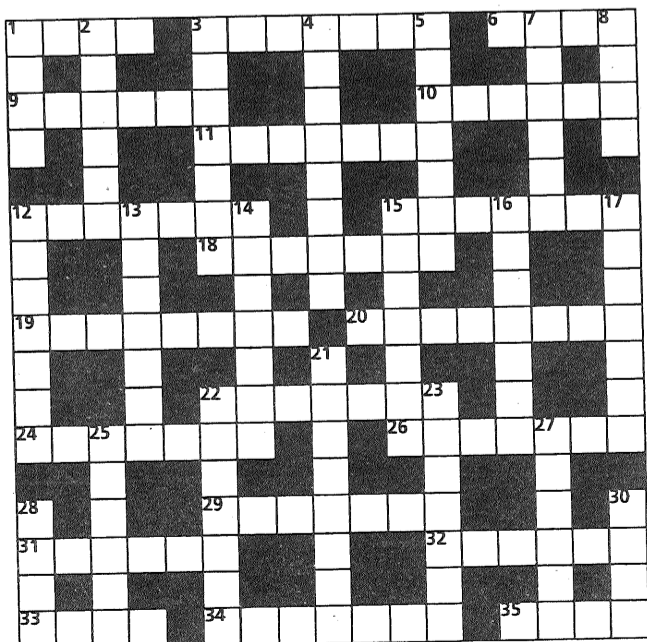
Nelielas silķveidīgo kārtas zivis. 35. Krāsotāju darbarīki.

Vertikāli

1. Šķiedraugs. 2. Mantas, ko braucējs ved sev līdzi. 3. Kanalizācijas tīklam un ūdensvadādam pievienota tualetes iekārta. 4. Vienalga kādas. 5. Savienot, sastiprināt kopā. 7. Kāda rožu dzimtas auga oga. 8. Lapu koks. 12. Mazs pļavu putns. 13. Skalbjū dzimtas krāšņumaugi. 14. Karpu dzimtas zivis. 15. Cilvēks, kas pozē māksliniekam. 16. Amerikas pirmiedzīvotāji. 17. Pasaules čempions šahā 1969.-1972. gadā. 21. Irānas galvaspilsēta. 22. Latgalē plaši izplatīts uzvārds. 23. Tīrs, dzidrs. 25. Aizstāt vienu ar citu. 27. Cieši saspīest kopā zobus. 28. Himniski dzejoļi. 30. Jaudas mērvienība.

13. maija numurā publicētās mīklas atminējums

Horizontāli. 1. Laiva. 4. Dripe. 6. Pagasti. 7. Mocarts. 8. Žemaiši. 10. Parabolas. 13. Stabule. 15. Slidens. 17. Kreps. 19. Gladiolas. 20. Kompaktas. 22. Sirds. 23. Millers. 26. Baismas. 29. Politīķis. 30. Aktrise. 31. Latvija. 32. Lielupe. 33. Spāde. 34. Sauna. **Vertikāli.** 1. Lucerna. 2. Apskate. 3. Karabīnes. 4. Dižgars. 5. Etiķete. 7. Mārks. 9. Ieris. 11. Bumbieres. 12. Visvaldis. 14. Treliņi. 16. Nojauta. 17. Krass. 18. Spoks. 21. Krastmala. 13. Malta. 24. Liestes. 25. Skotele. 26. Brilles. 27. Mistika. 28. Sonka.

03 NEDĒĻA

■ No 11. līdz 18. maijam Preiļu slimnīcas «ātrā palīdzība» aicināta 102 reizes. Deviņos gadījumos cilvēki bija guvuši traumas, diviem no viņiem traumas radušās alkohola lietošanas rezultātā. Pavisam pārmēru cītīgiem alkohola lietotājiem palīdzība sniegta astoņas reizes. Trīs dzēriņus nācies nogādāt slimnīcas terapijas nodaļā. Trīs gadījumos pieteikumi par palīdzības sniegšanu atsaukti. 1974. gadā dzimušai jaunietei nācās sniegt palīdzību pēc saindēšanās ar medikamentiem.

■ Slimnīcas uzņemšanas nodaļā pēc palīdzības griezies 31 slimnieks. 11 no viņiem — pēc ērcu piesūksnās.

■ Ķirurģijas nodaļā četri slimnieki nokļuvuši ar dažādām sadzīvē gūtām traumām. Bērnu spēļu laukumā smagu traumu spēlējoties guvis bērns.

■ Slimnīcas bērnu nodaļā ievietoti desmit pacienti.

■ Septiņās dzemdībās sevi pieteikuši pieci puikas un divas meitenes.

■ Nomiruši divi, 1913. un 1920. gadā dzimuši, cilvēki.

L.Rancāne

PRECIZĒJUMS

16. maijā publicētajā testā nebija ievietota tabula, pēc kuras saskaitīt punktus. Atvainojamies lasītājiem par sagādātajām neērtībām.

	1	2	3	4	5	6	7
A	1	2	3	1	2	2	2
B	2	3	1	2	1	3	3
C	3	1	2	3	3	1	1

Jūs vēlaties ievietot «Novadniekā» reklāmu vai sludinājumu?

Nāciet (Preiļi, Aglonas ielā 1), **zvaniet** (tāl. 22305) ik dienas, izņemot brīvdienas, no plkst. 9 līdz 13 un no plkst. 14 līdz 17!

24. maijā plkst. 11.00 Jēkabpilī Daugavasla mototrasē **MOTOKROSS LATVIJAS ČEMPIONĀTS.** Ieeja Ls 1,50. Bērniem līdz 10 gadiem ieeja bezmaksas.

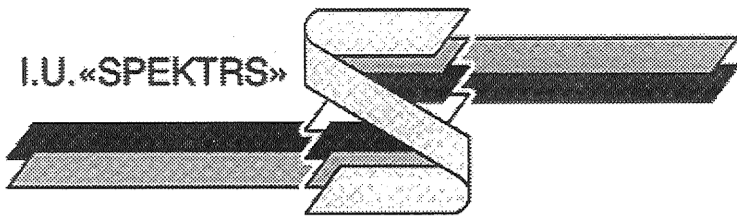
Pērk egles un priedes zāgļņus. Tāl. 24281, 21034, mob. tel. 9-358334.

PĀRDOD: Ford Sierra, 1982. g., 1,6 l; 5 pām., 950 USD; mikroautobusu Mercedes -B 208, 1983. g., 2,3 l (benzīns), 3200 USD. Tāl. 21540 pēc 19.

Pārdod lauku māju ezera krastā 14 km no Preiļiem. Zemi 47 ha, t. sk. mežs 23,9 ha. Ipašums reģistrēts Zemesgrāmatā. Kontakttāl. 22631 pēc plkst. 18.00.

Govju un telišu mākslīgā apsēklošana. Mākslīgās apsēklošanas tehnikā TATJANA JAKIMOVA. Pieņemamas cenas. Tāl. 21768.

I.U. «SPEKTRS»

Speciāls PHILIPS piedāvājums pavasarī:

■ 10% atlaide pārnēsājamām CD magnetolām un pārsteiguma balva katram pircējam. Cenas sākot no Ls 63;

■ Iegādājoties jauno Philips Azur Excel, neaizmirstiet paņemt līdzī savu veco gludekli, un jūs saņemsiet Ls 5 atlaidi.

Speciālais piedāvājums ir spēkā līdz 14. jūnijam.

Šīs preces, kā arī PHILIPS televizorus, videomagnetofonus, magnetolas, mājturības preces un mobilos telefonus jūs varat iegādāties «SPEKTRS» veikalā **Preiļos, Raiņa bulvārī 17** (kinoteātra telpās). Tāl. 22043, mob. tel. 9363110.

Visas preces varat iegādāties arī uz kredīta.

Izdevīgi lizinga noteikumi.

PHILIPS

Jau gadu tūkstotis kopš kaimiņš austrumos lūko mūs kristīt, pārkristīt un audzināt dievu un krievu bijībā.

Kā pirmā esot nākusi pareizticība. Un nu, mūsdienās — komunisms.

Cik brīnumaini sagādījies, krieviem viņu ticība ir pareizticība. Un krievu komunisms — vienīgā pareizā ticība!

Lasītāji! Šogad martā un aprīlī notikušajai Krievijas melu kampaņai un histērijai pret Latviju vēsturisku skaidrojumu atradīsi trimdas dzejnieka Aivara Ruņģa dzejas miniatūru grāmatiņā «Krievi kaimiņos», kuras trešais izdevums nācis klajā Latvijā. Tā vēstī par iekarotāju tikumiem kopš tatāru - mongoļu jūga, otrā pasaules kara un vēlākiem laikiem. Grāmatiņa ilustrēta un ir skaists suvenīrs.

Pieprasiet Aivara Ruņģa «Krievi kaimiņos» visos grāmatu veikalos un Rīgas grāmatu bāzēs! Grāmatiņas atsevišķus eksemplārus un vairumā ar pēcmaksu izsūta: **Klubs 415, a. k. 415, Rīgā, LV-1001.**

NACIONĀLĀ NEATKARĪBA

Mēs esam pēdējais un vienīgais nedēļas laikraksts kopš atmodas laikiem, kas joprojām pauž latvieša uzskatus un ideālus tēvzemei un brīvībai!

Pieprasi «Nacionālo Neatkarību» preses kioskos, abonē pasta nodaļā, vai «Dienas» abonēšanas centros! Tu vari to pasūtīt pastā ne tikai sev, bet arī saviem radiem un draugiem ārzemēs.

Mūsu indekss 1080.

21. maijā plkst. 9.00 Preiļu jaunrades namā un 13.30 Rudzātos a/s «Lauma» aizkaru galdautu tirdzniecība.

Preiļos, Paulāna ielā 27 Preiļu elektrotīklu rajona telpās darbojas **elektropreču veikals.** Pārdošanā sadales, kabeļi, automāti un citas preces. Darba laiks no 8.00 līdz 12.00.

Lopu pieņemšanas punkts «SENLEJAS»

PĒRK dažādus LOPUS dzīvsvārā. Nodrošina ar transportu. Piemaksā 12% kompensāciju un 18% PVN. Tāl. dispečeriem — 22454.

Pārdod

VAZ-2101 motoru un citas rezerves daļas. Tāl. 18133;

Moskvič M-2140. Tāl. 54744;

UAZ-452. Tāl. 65061;

traktoru T-40 (darba kārtībā). Tāl. 21495;

MTZ arklu un vagotāju. Tāl. 18159;

miglotāju OPŠ-15, 1990. g. Tāl. 57619;

māju un zemi Pelēču pag. Tāl. Rīgā 369426, 914814;

trīsistabu dzīvokli. Tāl. 23948;

bites, garāžu. Tāl. 24622;

malku. Tāl. 23608;

aitas. Tāl. 59282;

divas teles. Tāl. 50475;

2 mēn. vecu telīti. Tāl. 16257;

govī. Tāl. 34555;

govī. Tāl. 21140;

kāpostu dēstus 'Amagas', 'Baltkrievijas' (1 sant. gab.) Preiļos, Daugavpils 25-3. Tāl. 23841 no 15.

Pērk

2 mēn. vecus teļus. Tāl. 21442 pēc 20.

Maina

kartupeļus pret graudiem. Tāl. 50353.

SIA «AZURG»

PĒRK mežu uz celma:

◆ egle — 10 Ls/m³,

◆ priede — 8-9 Ls/m³.

PĀRDOD:

◆ diēzēdegvielu, vairumā, Ls 0,215 (vairāk par 400 l),

◆ benzīnu A-76, vairumā, Ls 0,26 (vairāk par 400 l),

◆ minerālmēslius.

Iespējama piegāde (1 km — Ls 0,30).

Tāl. 21467, 22773.

Jaunajiem kolekcionāriem. Tematiskas, krāsainas uzlīmes: atmoda, latviešu valodas aizstāvība, atceres dienas, Abrene, grāmatniecība, kultūra u. c. izsūta pa pastu. 12 dažādas uzlīmes pret Ls 1 Latvijas nedzēstās pastmarkās. Rakstiet Gundaram, a. k. 415, Rīgā, LV-1012.

Ar Latgales apgabaltiesas spriedumu 1998. gada 8. maijā Latvijas — Vācijas kopuzņēmums sabiedrība ar ierobežotu atbildību firma «SERVIS — BROSE — ANDA», reģistrēta 1993. gada 12. janvārī LR Uzņēmumu reģistrā ar Nr. 000311019, atzīta par maksātnespējīgu. Kreditoru pretenzijas pieņemt administratora pilnvarotajai personai, Rīgā, Kr.Valdemāra ielā 33, SIA «AUDIT», tālr. 7334249 viena mēneša laikā no sludinājuma publikācijas.

26. maijā plkst. 10.00 zemnieku saimniecības «Vītoli» kustamās mantas izsole.

Izsole notiks Rožupes pagastā ZS «Vītoli» fermā. Tikš pārdotas sivēnmātes, sivēni.

Tāl. uzziņām 21620.

Pērk papirmalku, finierklučus mežā un mežā pie ceļa un cirsma. Tāl. 23743, mob. tel. 29-355766.

Pārdod: miglotājus, minerālmēsļu klie-dētājus, kartupeļu stādītājus, siena grābekļus, «Julas», arkus, preses šņori, universālās dzirnavas, kartupeļu rokamās mašīnas, MTZ rezerves daļas, pļaujmašīnas, universālos vagotājus. Tāl. 48546. Mob. tel. 29-344527.

LIDZJŪTĪBA

Izdziest mūžs kā sveces liesma, Izdeg tā kā saules stars.

I.Sirmbārdis
Izsakām līdzjutību Jāzepam Utinānam, TĒVU smiltajā guldot. Apvienība «Apsardze» CAP Nr. 6 «Preiļi» kolektīvs